

Jeho Božská Milost A.Č. Bhaktivédanta Swámi Prabhupád
Zakladatel-*Ācārya* Mezinárodní společnosti pro vědomí Křšny

Měnič knih:

Život a učení

Jeho svátosti Jayadvaity Swamiho

ISKCON Revival Movement

Měnič knih:

Život a učení

Jeho svátosti Jayadvaity Swamiho

Publikováno v březnu 2015

ISKCON Revival Movement (IRM)

Hnutí za obnovu původního ISKCONu

Pro více informací prosím piš na:

Back To Prabhupada

PO Box 1056

Bushey

GREAT BRITAIN

WD23 3BR

Email: irm@iskconirm.com

Web: www.iskconirm.com

Tato kniha není na prodej a je poskytována bez úplatně jako vzdělávací pomůcka pouze pro nekomerční distribuci.

© 2017 Všechna práva vyhrazena.

Obsah

Úvod	v
------------	---

ČÁST A: 1978 – Neposlušnost začíná

Kapitola 1: Neposlušnost po fyzickém odchodu Šríly Prabhupády	1
Kapitola 2: Spoluúčast na dalekosáhlé neposlušnosti	3
Kapitola 3: Připojení se ke <i>Gopiim</i> , za účelem toho, pokračovat v neposlušnosti	7
Kapitola 4: Výsledky neposlušnosti	11
Kapitola 5: Neposlušnost znamená duchovní konec	15

ČÁST B: Neposlušnost Pokračuje

Kapitola 6: Měnění uctívání Šríly Prabhupády	21
Kapitola 7: Rozrušený uctíváním Šríly Prabhupády	25
Kapitola 8: Prolomení “zákona učednické poslušnosti”	29
Kapitola 9: Prolomení principu současného spojovacího článku	33
Kapitola 10: Propagování neposlušných “čistých oddaných”	37

ČÁST C: Popření učení Šríly Prabhupády

Kapitola 11: Kontradikce s <i>Bhagavad-gítou</i> taková jaká je	45
Kapitola 12: Podpora měnění slov Šríly Prabhupády	49
Kapitola 13: Vymýšlení si učení Šríly Prabhupády	53
Kapitola 14: Filosofické podvádění	57
Kapitola 15: Skrývání pravdy	61

Závěr	67
--------------------	-----------

Příloha	69
----------------------	-----------

Úvod

Jeho svátost Jayadvaita swami (“JAS”), GBC radou autorizovaný *dikša*¹ guru a ředitel Bhaktivedanta Book Trustu („BBT“), korektně vysvětluje, že Hnutí pro vědomí Křšny závisí na knihách Šríly Prabhupády a pokud jsou knihy změněny, potom je vše ztraceno:

“Celé naše hnutí závisí na knihách Šríly Prabhupády. A pokud jsou tyto knihy znehodnocené, [...] potom je vše ztraceno.”

(JAS přednáška, 5/5/13)

On přináší tento bod, jelikož on učinil „skutečně rozsáhlé“ změny (jdoucí do *tisíců*) v *Bhagavadgítě* *Taková jaká je* Šríly Prabhupády, a tudíž on akceptuje, že bychom se měli zajímat o integritu těchto knih:

“A pokud je předmětem pochybností integrity těchto knih, potom je předmětem pochybností vše. [...] Všichni bychom se měli zajímat o integritu Prabhupádových knih. Já jsem se ujal skutečně rozsáhlé revize [...] Jak můžeš vědět, že jsme něco nepopletli?”

(JAS přednáška, 5/5/13)

JAS je proto osoba, která vládne nesmírným vlivem na integritu knih Šríly Prabhupády, jelikož určuje to, co bude chápáno jako slova Šríly Prabhupády pro generace oddaných, které přijdou. Jelikož má tento vliv, je pro nás jediné správné a vhodné zkoumat **jeho** integritu. A to je přesně to, co tato kniha dělá.

Zvláště zkoumáme následující výrok vytvořený za účelem toho ustanovit, že JAS je vhodný pro to podniknout tuto “skutečně rozsáhlou revizi”:

“Po odchodu Šríly Prabhupády nebyl Jayadvaita Swami součástí žádné z filosofických herezí (a proti některým mluvil), on dodržoval své duchovní sliby, on sloužil stabilně Šrílovi Prabhupádovi.”

(www.bbtedit.com/whom-did-Srila-Prabhupada-trust, archivováno v březnu 2015)

Toto zkoumání je děláno s použitím pouze vlastních slov JAS a s použitím slov těch, které on přijímá jako pravé autority. Všechna zvýraznění v této knize jsou přidána, pokud není uvedeno jinak.

¹ zasvěcující

ČÁST A:

1978 – Neposlušnost začíná

Kapitoly v této části dokumentují jak, okamžitě po odchodu Šríly Prabhupády, JAS začal život v neposlušnosti Šrílovi Prabhupádovi.

Neposlušnost po fyzickém odchodu Šríly Prabhupády

Začátek dekády neposlušnosti

Po fyzickém odchodu Šríly Prabhupády v listopadu 1977, se ISKCON vydal na neposlušnou cestu, která byla odlišná od původního ISKCONu Šríly Prabhupády. Jádrem této nové neposlušné cesty byla institucionalizace falešného guru systému „11 jmenovaných čistých oddaných“. Ačkoli zde může být momentálně rozpor ohledně toho co by mělo být správným guru systémem, je bez diskuse, že guru systém „11-ti jmenovaných čistých oddaných“, který ISKCON skutečně tehdy začal následovat, byl chybný a nedržel se pokynů Šríly Prabhupády. JAS toto uznává, říkájice, že díky vlivu *máyi* (iluze), se on přidal ke zbytku ISKCONu v neposlušnosti Šrílovi Prabhupádovi tím, že podporoval tento falešný guru systém, který se „líšil od pokynů Šríly Prabhupády“, po dobu téměř celé jedné dekády hned od odchodu Šríly Prabhupády:

„Ale vlivem *máyi*, iluze, byla dříve vyvinuta myšlenka—že Šríla Prabhupád jmenoval jedenáct “čistých oddaných” aby sloužili jako jediní guruové po něm. Tato myšlenka říkala, že každý z těchto jedenácti měl sloužit jako duchovní mistr pro specifickou geografickou „zónu“ světa. Tento zonální guru systém, jak to bylo nazýváno, zvítězil v ISKCON-u po dobu téměř deseti let, do té doby, nežli se jeho lživost stala zřejmou [...]. V roce 1986, ISKCON- ská GBC rada formálně tento systém zrušila. Až do té doby, Návrat k Bohu (BTG) někdy odrážel a podporoval tento chybný zonální guru systém. Zde bychom tedy proto chtěli přiznat tento omyl. Já jsem byl řídící editor po dobu několika z těchto let. Satsvarūp dás Goswámí, vedoucí editor v těchto letech, se ke mně tímto přidává a společně se omlouváme našim čtenářům za to, že BTG souhlasil s touto chybou „zonálního gurua. Zvláště bychom chtěli vyjádřit naše upřímné omluvy za přispívání k tomu, že oddaní byli zraňováni a bylo jim křivděno, když se ISKCON odchýlil od pokynů Šríly Prabhupády.“

(JAS, Vedoucí editor, „Omluva“, Návrat k Bohu (“BTG”) #25-01, 1991)

Satsvarūpa Dása Goswámí, kterého JAS uvádí jako Vedoucího editora *BTG* v průběhu těchto let, a pod jehož autoritu JAS pracoval, byl také jeden z těchto falešně proklamovaných jedenácti „čistých oddaných“, který formoval

základy tohoto „zonálního guru systému“. Proto není překvapující že, jak je řečeno výše, *BTG* sloužil jako hlásná trouba tohoto falešného guru systému, který, podle svého přiznání, JAS podporoval jako řídící editor *BTG*.

Rozsáhlá filosofická deviace

JAS vysvětluje, že tento falešný guru systém (který podporoval) zatáhl GBC do páchání tak masivní filosofické deviace, která byla tak „zcela zdiskreditována“, že jen o pár let později o ní nelze dokonce ani hovořit:

“13. Po odchodu Šríly Prabhupády, GBC po mnoho let systematicky misreprezentovalo učení a pokyny Šríly Prabhupády týkající se pokračování žákovské poslušnosti.”

(JAS, “Několik stížností proti členům GBC”, 5/3/87)

“GBC nám prezentovalo, věřím že falešně, že Šríla Prabhupád jmenoval jedenáct čistých oddaných, kteří byli duchovními mistry pro celou společnost, že oni byli duchovními mistry svých žáků, že oni byli prakticky duchovními mistry svých duchovních bratrů, že o každém z nich se předpokládalo, že bude duchovním mistrem pro lidi v určité geografické zóně světa, že záležitosti této... , že mi můžeme získat milost Šríly Prabhupády pouze skrze tyto duchovní bratry a spoustu dalších myšlenek, které jsou tak zcela zdiskreditovány, že o nich nelze ani mluvit, prakticky řečeno, v dnešním ISKCONu.”

(JAS, ‘*Rtvik*’ debata, San Diego, 1990)

Závěr

Proto, jak dokumentuje vlastní přiznání JAS, ihned po fyzickém odchodu Šríly Prabhupády, se on účastnil filosofické hereze, známé také jako hereze „zonálního-áčárji“, která trvala téměř celou jednu dekádu.

Spoluúčast na dalekosáhlé neposlušnosti

Rozsáhlá deviace

V předchozí kapitole jsme viděli, že JAS podporoval neposlušný guru systém, který byl instutualizovanán prostřednictvím GBC. Nicméně, JAS uvádí, že tento neposlušný guru systém byl pouze částí celkové neposlušnosti Šrílogy Prabhupádovy, kterou GBC instutualizovala v ISKCONu v té době. On odhaluje, že GBC ve skutečnosti podporovalo deviace v mnoha oblastech. JAS dokumentuje všechny tyto deviace tím, že vyjmenovává 32 stížností. Níže prezentujeme jen malý vzorek těchto stížností, s tím, že úplný seznam je obsažen v příloze na konci této knihy:

“Snažil jsem se zařadit pouze ty položky, které se týkají všech, nebo mnoha současných členů GBC, ne pouze jednoho nebo dvou a ne pouze těch co již nejsou aktivní. [...]

4. GBC instutualizovalo, povzbuzovalo a po mnoho let agresivně a tvrdohlavě bránilo symboly, obřady, praxi, učení a struktury podvracející jedinečnou důležitost Jeho Božské Milosti A.Č. Bhaktivédanty Swamiho Prabhupády, Zakladatele-*Áčárji* Mezinárodní společnosti pro vědomí Kršny. [...]

13. Po odchodu Šríly Prabhupády GBC po mnoho let systematicky zkreslovalo učení a pokyny Šríly Prabhupády týkající se pokračování žákovské poslušnosti.

14. GBC instutualizovalo, povzbuzovalo a po mnoho let agresivně a tvrdohlavě bránilo symboly, obřady, praxi, učení a struktury určené pro vytvoření a zvěčnění elitního statusu pro malou skupinu osob. Pro tento status nebyli tyto osoby nikdy oprávněny. [...]

16. Členové GBC dovolili, selhali v zastavení, nebo si zařídili či požadovali hrubou zpronevěru peněz a fondů pro jejich vlastní sebe-zveličování. [...]

21. GBC jak nepřímou, prostřednictvím nečistého jednání, tak i přímo konfrontací a silou vyhnalo velké množství žáků Šríly Prabhupády od jejich služby, z jejich domovů a pryč z ISKCONu. [...]

23. Členové GBC ukázali hrubou, zuřivou nečistotu v jejich vzájemném jednání jeden k druhému. [...]

28. Členové GBC zanedbali a zkreslili množství dalšího učení

a pokynů Jeho Božské Milosti AČ. Bhaktivédanty Swamiho Prabhupády. [...]

32. Vzhledem k tomu že umožnili, obhajovali, účastnili se, provozovali a bránili tyto a ostatní formy kontaminace a zkaženosti, členové GBC uvrhli tuto nejvyšší řídící autoritu celé Mezinárodní společnosti pro vědomí Kršny do stavu špatné pověsti a poskvrnění.”

(JAS, “Několik stížností proti členům GBC”, 5/3/87)

V souhrnu, list stížností JAS přesně odhaluje GBC jako deviantní, zkorumpované a nečisté a výsledkem angažování se v této neposlušnosti Šrílovi Prabhupádovi byla rozsáhlá deviace. A že tato deviace znamená, podle stížnosti č. 32, že GBC ve skutečnosti ztratilo „řídící autoritu“, jelikož je tato autorita nyní ve stavu „špatné pověsti a poskvrnění.“

JAS přijímá toto deviantní GBC

List stížností JASwamiho uvádí, že prakticky všichni členové GBC v té době, březen 1987, se odchýlili v mnoha oblastech ihned po odchodu Šríly Prabhupády. Nicméně JAS pokračoval v přijímání autority tohoto deviantního GBC:

1978: Zatímco GBC institucionalizovalo falešný guru systém uvedený v předchozí kapitole, JAS přijal svého *sannyása*-guru prostřednictvím autority a doporučení GBC:

“3. Sannyása kandidáti pro rok 1978 jsou tito: [...] Satsvarupa Goswami ---- Jayadvaita, Ghanashyama [...]

“2. Jayadvaita přijme sannyás okamžitě.”

(GBC Rezoluce 1978)

“V roce 1978 přijal řád odříkavého života, *sannyása*.”

(“Biografie Jayadvaity Swamiho”, webové stránky JAS, archivováno v prosinci 2014)

1980: GBC rozpoznalo loajalitu JAS, kterou má k jejich autoritě tím, že mu udělili tu stejnou zodpovědnost jako členu GBC:

“1) Rozhodnuto, že každý z aspektů rozvoje Šrí dhám Mayápuru bude kategorizován a přidělen jednotlivým GBC reprezentantům [...] V souvislosti s tímto rozhodnutím, Spoluúčast na dalekosáhlé neposlušnosti následující oblasti byly přiděleny následujícím členům GBC: [...] e. Nemocniční projekt-Jayadvaita Maharája”
(GBC Rezoluce 1980)

1981-1984: JAS pokračuje ve fungování pod autoritou GBC:

“2. Že Jayadvaita Swami by měl editovat knihu dopisů Šríly Prabhupády nazvanou Your Ever Well Wisher, takže tyto dopisy budou moci být publikovány pro prospěch oddaných. [...]

7. Že Šríman Balindak Dása a JS Jayadvaita Swami projdou tyto navrhované stanovy společně se Šrímanem Jagadishou Dásem a vytvoří doporučení.”

(GBC Rezoluce 1981)

“[...] pro publikování překladu Čaitanya Bhagavaty a různých malých a středních knih. Bude zformován překladatelský tým jenž povede Jeho Božská Milost Jayapataka Swami [...] Jayadvaita Swami pro editace do angličtiny.”

(GBC Rezoluce 1984)

1986: On poslušně přijmul autoritu GBC v tom, stát se nyní GBC autorizovaným ISKCON *dikša* guruem prostřednictvím „volebního“ systému GBC (viz. Následující kapitola s více detaily):

“GBC schvaluje následující oddané aby přijali zodpovědnost zasvěcujícího duchovního mistra po periodě 1 roku a konečném doosvobození. [...] e. Jayadvaita Swami [...]

(GBC Rezoluce 19, 4/4/86)

Proto, počínaje rokem 1978 a dále, JAS pokračoval v tom, akceptovat a pracovat pod autoritou tohoto deviantního GBC zatímco toto GBC bylo v této dalekosáhlé deviaci, o které on mluví ve svém Seznamu stížností.

JAS se účastní v deviaci GBC

JAS promluvil proti těmto GBC deviacím v roce 1987. Do té doby, jak jsme právě zdokumentovali, on ve skutečnosti přijímal a následoval autoritu toho stejného GBC, které vykonávalo tyto deviace. Tudiž, na příklad, jeho stížnosti číslo 4, 13 a 14 vztahující se k falešnému guru systému, který GBC institucionalizovalo, a on přiznává ve své „Omluvě“ z předchozí kapitoly, že on následoval tento systém. A Satsvarūpa Dása Gosvámí, Vedoucí editor *BTG*, pod jehož autoritou JAS přímo pracoval v *BTG*, byl předsedou GBC rady, když všechny tyto GBC deviace začaly a zůstal členem GBC až do roku 1987.

Ve skutečnosti v době, kdy fungoval tento “zonal-áčára” systém (1978-1986), ti kdo nebyli vnímáni jako loyální tomuto režimu, byli z ISKCONu vyhozeni. JAS to potvrzuje ve své stížnosti 21, když říká, že GBC vyhodilo

„velké množství“ oddaných. Nicméně, JAS **nebyl** jednou z těch osob, které GBC v té době vyhodilo, jelikož, jak je zdokumentováno v předchozí kapitole, on zůstával „v hlavním proudu“ (v *BTG*) a následoval v tomto období autoritu GBC. Proto JAS promluvil, až poté co tento zonal-*áčarya* režim byl „zrušen“ v roce 1986, jak JAS uvádí ve své „Omluvě“ v předchozí kapitole, a dokonce on sám se stal *dikša* guru, a tudíž bylo pro něj „bezpečné“ mluvit, takže to on udělal. Avšak, JAS byl *sanyásí*, což znamená, že on proklamoval pozici duchovního vedení od roku 1978 a dál, v tom stejném čase bylo GBC zaměstnáno dalekosáhlou deviací jak JAS dokumentuje ve svém Seznamu stížností. Ale on neprojevil jakoukoliv duchovní schopnost vést a místo toho jednoduše následoval to, co jak přiznává, bylo zcela deviantní vedení. Proto, jeho nečinnost a podpora deviantnímu GBC znamená, že on také nese spoluvinu na dalekosáhlé deviaci, která v ISKCONu nastala v roce 1978 a v dalších letech.

Závěr

Tudíž, JAS loajálně složil ve vážně odchýleném ISKCONu a přijímal autoritu GBC, které institucionalizovalo tuto masivní deviaci. Proto, jak dokumentují výroky a činy JAS v této a v předchozí kapitole, není pochyb o tom, že se hned po fyzickém odchodu Šríly Prabhupády účastnil v masivním programu neposlušnosti Šrílovi Prabhupádovi.

Připojení se ke *Gopiím*, za účelem toho, pokračovat v neposlušnosti

Naneštěstí, přímo po téměř dekádě neposlušnosti Šrílovi Prabhupádovi, jak je uvedeno v předchozích kapitolách, JAS vstoupil do dalšího programu neposlušnosti, který pokračuje až do dnešního dne.

Přijmutí autority deviantního GBC, za účelem toho, stát se guruem

Jak jsme poznamenali v předchozí kapitole, ačkoli mohl JAS kritizovat GBC za dalekosáhlou deviaci, on podporoval autoritu toho stejného GBC v době, kdy oni byli angažováni ve všech těchto deviacích. A opravdu, v té samé době kdy psal těchto „Několik stížností proti členům GBC“ v roce 1987, on byl simultánně připraven přijmout autoritu poskytovanou tím stejným deviantním GBC, tuto autoritu mu poskytli jen o rok dříve, aby se přidal do mužstva, které bylo vytvořeno většinou z těchto členů GBC, jako GBC autorizovaný *dikša* guru kolega:

“GBC potvrzuje aby následující oddaní začali se zodpovědností zasvěcujícího duchovního mistra po periodě 1 roku a konečném doosvobození. [...] e. Jayadvaita swami [...]”

(GBC rezoluce 19, 4/4/86)

“Omluva” JAS, citovaná v první kapitole, uvádí, že v roce 1986 GBC „demontovalo“ tento falešný guru systém, který byl podporován. Nicméně, toto „demontování“ pouze umožnilo GBC *zvětšit* množství zasvěcujících guruů nad původních „11“ zmíněných v omluvě. A JAS se stal poslušným spoluúčastníkem v přijímání autority GBC za účelem zvětšení počtu zasvěcujících guruů tím, že se sám stal jedním z těchto guruů, které GBC autorizovalo. Nicméně, jak jsme citovali v předchozí kapitole, JAS říká, že toto stejné GBC bylo zkorumpované, nečisté a deviantní, ve velkém měřítku neposlouchalo Šrílu Prabhupádu a tudíž ve skutečnosti ztratilo „řídící autoritu“. Navíc, jeho guru status mohl být pouze tak autorizovaný a správný jako nesprávné, zkorumpované, nečisté, neposlušné, zneuctěné a neautoritativní GBC, které ho učinilo guruem – což stejně tak jako tak nebylo autorizované a oprávněné!

GBC nedostalo pokyn zvětšovat počet guruů

V první kapitole jsme citovali, jak JAS správně přijímá, že v prvním systému „11 čistých“ guruů, tito guruové nebyli autorizováni Šrílou Prabhupádou, aby se stali guruy. A to ať už pro ISKCON nebo pro jejich „žáky:

“GBC nám prezentovalo, věřím že falešně, že Šríla Prabhupád jmenoval jedenáct čistých oddaných, kteří byli duchovními mistry pro celou společnost, že oni byli duchovními mistry svých žáků[...].”

(JAS, ‘Ritvik’ debata, San Diego, 1990)

Proto, expandování guru systému, který nebyl autorizovaný Šrílou Prabhupádou jednoduše přidáním více guruů k těmto 11 neautorizovaným guruům, může být pouze tak autorizované jako ten samotný původní neautorizovaný systém, který expandovali – což samo o sobě nebylo tak jako tak autorizované. Spíše se ten nový systém stal plodem otráveného stromu z kterého vyrostl - stejně tak zkažený a otrávený.

Navíc, JAS přijímá, že Šríla Prabhupád nevydal pokyn GBC pro tuto proceduru rozšiřování počtu zasvěcujících guruů:

> “Tudíž, tím že delegoval tuto povinnost na GBC, Šríla

> Prabhupád osobně popsal

> proceduru zvětšování počtu zasvěcujících guruů.

(GBC dokument “Porozumění mému pokynu”).

JAS: “Je toto jasný výmysl nebo není? To že Šríla Prabhupád „osobně popsal proceduru zvětšování počtu zasvěcujících guru[ů]“, je něco co si můžeme pouze přát. Nebo falešně říkat této společnosti, že to udělal.”

(JAS Email, 13/12/03)

Tudíž, JAS přijímá, že celý systém, kterým GBC autorizuje guruy, není systém daný Šrílou Prabhupádou. Mluvíce o tomto systému GBC, on uznává:

JAS: “Všeobecně jsou muži v GBC velice šťastní když vidí, že někdo přijímá zodpovědnost a oni těmto lidem popřejí, povzbudí je a udělí pozhřebání jako vaišnavové. [...] měla by tam být dvutřetinová volba, měla by to být jednotná volba [...] Spíše to vypadá jako dohadování se.”

Oddaný: “A není ten bod přesto skutečností, že Šríla Prabhupád nikdy nevytočil tento systém jmenování nových guruů, aby ho následovali?”

JAS: „To je pravda.“

(JAS, Q&A, Seminář ohledně „*ritviku*“, říjen 1993)

Ve skutečnosti, nejenže Šríla Prabhupád nedal pokyn GBC aby autorizovalo *dikša* guru nástupce, on ani nedal pokyn žádnému z žáků, aby byl jeho *dikša* guru nástupcem. Spíše, jak dokumentujeme v knize *Šríla Prabhupád: Zakladatel – Áčárya ISKCONu – Prezentuje závěry Základního dokumentu GBC*, dokonce i GBC říká, že **pouze** Šríla Prabhupád bude provždy zaujímat pozici *Áčáryi* v ISKCONu a že tato pozice jako *Áčárya* zahrnuje i to, že jedná jako *dikša* guru. Proto myšlenka, že by měl být nahrazen jako *dikša* guru ISKCONu nějakými *dikša* guru nástupci, ani nenastává.

Ani guru, *sádhu* ani *šástra*

Ten nový neautorizovaný guru systém-GBC jehož členem se JAS stal ihned poté, co přestal následovat předchozí falešný guru systém, je založen na tom, že GBC autorizuje nějakou osobu, aby přijala roli gurua tím, že jej volí:

„Ale tam jsou „kandidáti na zasvěcujícího gurua,“ hlasy jsou uděleny, a ti kdo je získají, se skrze tyto procedury stanou „ISKCONem-schválenými“ nebo „ISKCONem-autorizovanými“ guru.“

(JAS, „V čem mají *ritvici* pravdu“, 1996)

Nicméně navíc k tomu, že tento systém nebyl nařízen Šrílou Prabhupádou, jak JAS uznal v předchozí sekci, není to také autorizováno prostřednictvím principu „*guru, sádhu* nebo *šástra*“ (Vědecké autority guru, světec a písmo). A to podle autorit, které JAS přijímá jako pravé:

„Náš současný systém je institualizovaný proces ve kterém starší oddaní volí, nebo nabízí ne-námítky potencionálním guruům.

Ale mi nenacházíme, že by byl tento institualizovaný proces hledání souhlasu někde uveden guruem, *sádhue* nebo *šástrou* jako způsob, kterým je člověk autorizovaný pro to, stát se guruem.“

(“Balancování role GBC a žáka při výběru gurua“, *Šástrický* poradní výbor GBC)

Dva z autorů této právě citované tiskoviny jsou Drutakarma Dása a Urmila Deví Dásí, a v emailu, který je datován na 16/10/10, JAS akceptuje tyto autory jako “osoby se skvělým logickým úsudkem”.

JAS si nárokuje uctívání jako asistent *gopiů* ²

JAS tvrdí, že *Guruaštakam* modlitby (“*Samsára-dáva*”)³, které zpívají všichni

² Důvěrně Kršnovy společníce v pokročilém partnerském vztahu.

³ Ranní modlitby, kolegiálně nazývané „*Samsára* modlitby“, které začínají veršem “*Sam-sára- dávanala-lidha-lóka*”.

oddaní v ISKCONu v průběhu *mangala-árati* (ranních modliteb), by měly být nabízeny jako uctívání všem radou GBC – schváleným „*dikša* guru nástupcům“ Šríly Prabhupády, kteří byli vytvořeni v ISKCONu po roce 1978:

“*Samsára-dáva*“ to není Prabhupádova píseň. To je guru píseň. Je to píseň vzdávající úctu duchovnímu mistrovi, což neznamená Zakladatel-*Āčárya* ISKCONu. To znamená tvůj duchovní mistr, jeho duchovní mistr, [...]. A *Guruaštaka*, každý si může myslet ‘to je pro mého guru’, a pak jsi v pořádku. [...] *Guruaštaka*, to je dobré pro tvého Guru Maharáje, [duchovního mistra], jeho Guru Maharáje, mého Guru Maharáje, jejich Guru Maharáje.”
(JAS, Seminář o Standardech pro *kirtan*, ISKCON Juhu, Listopad 2014)

Tudíž, JAS tvrdí, že on se také stal oprávněný k tomu, být uctíván prostřednictvím těchto modliteb v okamžiku, když jej GBC autorizovalo *dikša*-guruem v roce 1987. Část těchto modliteb říká následující:

“Duchovní mistr je velice vzácný, jelikož je expertem v tom, asistovat gópiím, které v různých okamžicích chystají různé vkusné aranžmá pro dokonalost milostných zábav Rádhy a Kršny ve vrndávanských hájích.”
“Duchovní mistr je uctíván stejně jako Nejvyšší Pán, jelikož je nejdůvěrnějším služebníkem Pána.”

JAS přiznal v kapitole č.1 „Omluva“, že byl v iluzi („*máya*“) po mnoho let po fyzickém odchodu Šríly Prabhupády. Takže, jeho tvrzení, že se stal guruem, od nás vyžaduje akceptovat absurdní hypotézu, že přímo poté co byl v této *máya*-iluzi, se on stal vhodným pro to, aby byl uctíván těmito modlitbami jako ‘asistent *gópi* stejně tak dobrý jako Bůh’!

Závěr

Podle JAS, se on stal *dikša* guruem díky akceptování neautorizované expanze již exitujícího neautorizovaného guru systému prostřednictvím deviantního, zkorumpovaného, nečistého GBC bez autority, což vyústilo v systém, který také není ve shodě s „*guruem, sádhuem* nebo *šástrou*“! Takže, JAS hladce přešel po téměř dekádě neposlušnosti, díky následování falešného guru systému, do dalšího programu neposlušnosti čímž se ve skutečnosti stal členem falešného guru systému GBC, předpokládající, že je vhodný být uctíván jako ‘asistent *gópi* stejně tak dobrý jako Bůh’. A tato neposlušnost pokračuje až do dnešního dne, kdy on pokračuje v jednání jako GBC-autorizovaný ‘asistent *gópi*’ - *dikša* guru pro ty žáky, které zasvětil.

Výsledky neposlušnosti

Předchozí kapitoly dokumentovaly neposlušnost, která se projevila v ISKCONu po fyzickém odchodu Šríly Prabhupády, včetně toho, jak JAS následoval dva falešné guru systémy, kdy jeden navázal přímo na další. JAS vysvětluje některé z výsledků, které doprovázely tuto neposlušnost.

ISKCONské deviantní guru systémy

“Vzpomínáš si na dny těch “11 čistých oddaných”? A čisté oddané, kteří přišli pak? Vzpomínáš na Rolexky a postříbřená fešná auta, ohromné zdrcující obědy a šatny plné kašmírových svetřů? Vzpomeň si na to, jak naši autorizovaní čisté oddaní vykolejili společnost Šríly Prabhupády, žili v přepychu ze zdrojů této společnosti, panovali nad svými duchovními bratry a sestrami a vyhnali tak mnoho upřímných lidí pryč? Někteří z těchto čistých oddaných jsou stále s námi, přímo v GBC.”

(JAS, dopis Prythu dásovi, 1997)

“FAKT: ISKCONští guruové v dobrém postavení poklesli. [...]

FAKT: ISKCONští guruové se zmocnili a neoprávněně používali peníze a zneužívali další ISKCONské zdroje pro jejich vlastní osobní prestiž a smyslové uspokojení.

FAKT: ISKCONští gururové měli nedovolený pohlavní styk s ženami i muži a asi i s dětmi [...]

FAKT: ISKCONští gururové, kteří v nedávné době vedli hnutí, obhajují nezralý a nepřiměřený důraz na *rasika-bhakti*⁴ [...]

Aby podpořili vaši důvěru: Na jedné straně vás GBC povzbuzuje, abyste byli zasvěceni pravým, autorizovaným ISKCONským guruem a uctívali ho jako Boha. A na druhé straně, má GBC propracovaný právní řád k tomu, aby jej čas od času používali, když tvůrčí ISKCONem autorizovaný guru poklesne.”

(JAS, „V čem mají *ritvici* pravdu“, 1996)

1) V kapitole č.1 v „Omluvě“, JAS uznává, že přijímal falešný zonální guru systém, který se skládal z domnělých “11 čistých oddaných” (jak je uvedeno výše). Výše uvedená „Fakta“ JASwamiho o tom jak guruové ISKCONu poklesli, uzurpovali ISKCONské zdroje a zaměstnávali se zakázanou sexualitou, se týkají některých z těchto domnělých „čistých oddaných“. A opravdu, když JAS uvádí v této „Omluvě“, že tento falešný

⁴ Vysoce pokročilý vztah s Kršnou

guru systém byl „demonťován“, když se jeho „falešnost stala zřejmou“, část této „falešnosti“, která se stala „zřejmou“ zcela zahrnuje tyto „čisté oddané“, kteří byli odhaleni, že nebyli ve skutečnosti „čistí“, ale sexuální devianti a prostopášníci, tak jak to výše uvádí JAS! Jeden názorný příklad tohoto, je popsán GBC guru kolegou JASwamiho, JS Šivarámem Swámím, který promlouvá o aktivitách jednoho z těchto domněle „11 čistých oddaných“, Jayatírtha:

“Jayatírtha Dás adhiťkáří tehdy spadl v „extázi“ z vyasánu. Jak později vyšlo najevo, tato extáze byla způsobena braním LSD [...] Nicméně, jeho *sanjás* už poté netrval příliš dlouho. Jelikož v této krátké periodě se zapletl do zakázaného milostného poměru s jednou z dam v chrámu.”

(Šivarám Swámí článek, 3/10/06)

2) I přes to, že ISKCONští guruové mají dlouhou historii toho, jak se zaměstnávali v těchto zhýralých činnostech, v předchozí kapitole jsme zdokumentovali, že v jeho „Semináři kírtanových⁵ standardů“, JAS říká, že by všichni „*dikša*“ guruové v ISKCONu měli být přesto uctíváni svými žáky tak, jako že se zaměstnávají v „asistování *gópiím*, které v různých okamžicích chystají různé vkusné aranžmá pro dokonalost milostných zábav Rádhy a Křšny ve vrndávanských hájích“. A opravdu JAS potvrzuje, že tito ISKCONští „*dikša*“ guruové, kteří by měli být uctíváni jako „asistenti *gópií*“ stejně tak dobří jako Bůh“, mohou být zhýralci:

“Tudíž najdeš osobu ve kterou máš víru . [...] Takže na konci, pokud není námitek, pak oni (GBC) hlasují a poté řeknou „My nemáme námítky.“ [...] A to je právě to množství zodpovědnosti, které oni chtějí v této záležitosti přijmout. Nikdo na to ve skutečnosti nechce dát svůj krk a říci, ‘Já garantuji, že tato osoba je dokonalá’, -jelikož jak bych vypadal, kdyby se ukázalo, že tato osoba není tak dokonalá? Takže, když ne z jiného důvodu, tak pro předchozí špatné zkušenosti, nikdo nechce být tak hloupý a dát na to krk a říci, ‘Já dávám svou slavnostní záruku’.”

(JAS, Q&A, Seminář o ‘*Ritviku*’, říjen, 1993)

3) Tudíž, toto “nezralé a nevhodné zdůrazňování *rasika-bhakti*”, které JAS uvádí ve svých „faktech“ výše, je také obhajováno *jím* samým, jelikož on nevidí žádnou kontradikci v absurditě tvrzení, že tito ISKCONští guruové po roce 1978 by měli být uctíváni jako ‘asistenti *gópií*’, dokonce i když se z nich v minulosti stali zhýralci, a mohou se z nich zhýralci stát v budoucnu!

⁵ Oddané zpívání

Tolerance zneužívání dětí

“Tehdy v roce 1986, když jsem byl na padayátře v Jižní Indii, se k naší skupině přidal jeden oddaný ze západu jménem Ananta Rûpa Dás. [...] Ale brzy poté co jsme vyrazili, jsme začali dostávat dopisy od Dhanurdhara Swamiho. On zjistil, že Ananta Rûpa sexuálně zneužíval děti ve Vrindávanu. [...] Přijímající náladu těch dnů, ti z nás na padayátře jsme přemýšleli takto: No, v první řadě jsme neslyšeli veškerou evidenci. A za druhého, ok i když mohl znásilnit jedno nebo dvě děti, na padayátře nebyly žádné děti. Na padayátru jdou dělat lidi odříkání, aby byli očištěni a tento muž přišel, aby „něco“ dělal, takže proč ho tu nenechat? [...] Ale to byli dny, kdy ISKCON bral zneužívání dětí na lehkou váhu.”

(JAS, dopis Prithu dásovi, 1997)

JAS priznává jeho vlastní dřívější šokující tolerantní postoj k pedofilii, namítající, že i když osoba byl pedofil, mělo by mu být dovoleno pokračovat ve službě v ISKCONu. Nicméně jako další evidenci toho, jak JAS sloužil loyálně pod ISKCONským prvním režimem neuposlechnutí od roku 1978-1986, on vysvětluje, že on jednoduše pouze následoval hodnoty tohoto ISKCONského režimu ve kterém tehdy sloužil:

“Přijímající náladu těch dnů [...] Ale to byli dny, kdy ISKCON bral zneužívání dětí na lehkou váhu.”

A dnešní ISKCON se stal společností, ve které jsme si „zvykli“ na takové aktivity, jako je pedofilie:

“Několik dekád skandálů srazilo vnímanou cenu ISKCONského produktu zvláště ohledně guruů a vedení. Zvykli jsme si na takové věci jako cizoložství, odchody ve velkém stylu, vnitřní tense, politiky, institucionální nestabilita. Viděli jsme homosexuální kněze, megalomani, pedofilii, vraždu.[...] Toto se zdá být podstatným rozporem v obrazu ISKCONu jako ideální společnosti”.

(JAS, ISKCON Studies Conference, Itálie, 27-30/7/07)

Závěr

Tyto následky ISKCONských nenásledujících režimů a guru systémů, které JAS podporoval a na kterých participoval, byli devastující.

Neposlušnost znamená duchovní konec

Filosofická hereze a služba

Ve své přednášce z 5/5/13, která byla citována v úvodu, nás JAS odkazuje na webové stránky, které, jak říká, „zodpoví“ „zájem“ oddaných týkající se „změn“, které on učinil v *Bhagavad-gítě Taková jaká je*. Tyto webové stránky se zabývají způsobností JAS pro to, aby jako editor učinil „skutečně velmi rozsáhlé změny“ *Bhagavadgity Taková jaká je*. Stránky tvrdí, že JAS se neúčastnil v žádné „filosofické herezi“ a „sloužil Šrílovi Prabhupádovi stabilně“:

“Při střelbě na Jayadvaitu swamiho, mohou kritici argumentovat, předpokládáme, že on může být v pořádku, ale někdy po odchodu Šríly Prabhupády dopadl špatně. Nicméně oni toho mají málo s čím by argumentovali. Po odchodu Šríly Prabhupády se Jayadvaita swámi neúčastnil v žádné filosofické herezi (a on mluvil proti některým), on si udržoval své duchovní sliby, on sloužil Šrílovi Prabhupádovi stabilně.”

(www.bbtedit.com/whom-did-Srila-Prabhupada-trust, archivováno v březnu 2015)

Nicméně, evidence z předchozích čtyřech kapitol průkazně demonstruje, že toto je zcela falešné tvrzení. Jelikož v těchto kapitolách dokumentujeme zcela důkladně, prostřednictvím vlastních doznání JASwamiho a jeho jednání, že on podporoval filozofickou herezi ohledně toho, jak by mělo být vykonáváno zasvěcování v ISKCONu po odchodu Šríly Prabhupády. Tato hereze “se odchýlila od pokynů Šríly Prabhupády“, a „systematicky misreprezentovala učení a pokyny Šríly Prabhupád týkající se pokračování žákovské poslušnosti” (kapitola 1). Následující kapitoly také ukazují, že se on spolupodílel na rozsáhlé deviaci GBC v té době tím, že akceptoval jejich autoritu (kapitoly 2, 3 a 4). Proto, v rozporu s výše uvedeným falešným tvrzením, jsou fakta taková, jak je zdokumentováno v předchozích kapitolách, že JAS:

- Podporoval filozofickou herezi falešného guru systému;
- Nesloužil Šrílovi Prabhupádovi stabilně, ale nenásledoval Šrílu Prabhupádu od roku 1978 a dál;
- Nesloužil Šrílovi Prabhupádovi stabilně, ale spíše sloužil pod režimem,

který závažným způsobem nanásledoval Šrílu Prabhupádu.

A on stále pokračuje v nenásledování Šríly Prabhupády až do dnešního dne tím, že jedná jako neautorizovaný, GBC radou vytvořený „dikša“ guru (kapitola 3).

JASwamiho byznys skončil

JAS říká, že to bylo v době, kdy byl zapojen do této filosofické hereze a neposlušnosti Šrílovi Prabhupádovi, když on učinil svou „skutečně rozsáhlou změnu“ *Bhagavadgíty Taková jaká je* Šríly Prabhupády:

“Cirka 1980–1982: Příprava [...]

Jayadvaita Swami reviduje anglický text a potvrzuje revize sanskritu[...]

1982: GBC kontrola

GBC jmenovalo radu oddaných pro kontrolu finálních změn v překladech.”

(JAS, “Responsible Publishing”-“Zodpovědné publikování”)

My můžeme také znovu poznamenat, jak JAS sloužil pod a přijímal autoritu toho stejného GBC, které různými způsoby kritizoval v kapitole 2 za to, že jsou zapojeni v rozsáhlé deviaci, jelikož tyto revize sanskritu které potvrdil, byly poté zaslány tomuto stejnému deviantnímu GBC ke kontrole. Tudíž, jak jsme viděli v předchozí sekci, je propagována skutečně masivní fikce, že JAS nebyl neposlušen Šrílovi Prabhupádovi žádným způsobem po fyzickém odchodu Šríly Prabhupády. Jelikož jinak, jak Šríla Prabhupád vysvětluje, by ta důvěra Šríly Prabhupády, kterou mohl mít dříve v JAS jako poslušného žáka a editora, když byl Šríla Prabhupád fyzicky přítomný, by již nebyla aplikovatelná, když se JAS stal žákem neposlušným:

“Prvním přestupkem je *guror avajña*, pohrdat autoritou guruu.

To je první přestupek. Takže ten kdo nerespektuje, jak on může učinit pokrok v pronášení mantry? On nemůže. Potom vše končí hned na začátku. *Guror avajña*. V tom spočívá vše. Pokud je člověk neposlušen duchovnímu mistru, on nemůže zůstat v čistém životním postavení. On nemůže být šikša-guru nebo cokoliv dalšího. On skončil okamžitě.”

(Šríla Prabhupád přednáška, 4/7/74)

“Pokud jsi neposlušen guruovi, potom tvůj byznys skončil.”

(Šríla Prabhupád přednáška, 10/8/74)

“Pokud nenásleduješ instrukce guruu, potom jsi pokleslý,

okamžitě. Takový je systém. Proč jinak zpíváš *yasya prasádád bhagavat-prasádo*. Je mou povinností uspokojit gurua. Jinak jsem nikdo. Takže pokud preferuješ být nikdo, tak nenásleduj, tak jak si přeješ. Ale pokud chceš být stálý ve svém postavení, potom je třeba následovat striktně pokyny gurua.”

(Šríla Prabhupád ranní procházka, 3/2/75)

Rozhodnutí, která nedůvěřují učení

Tudíž, JAS *následoval* filosofickou herezy místo učení Šríly Prabhupády v době, když dělal své „skutečně rozsáhlé revize“ *Bhagavadgíty taková jaká je* Šríly Prabhupády. To znamená, že v té době, když se rozhodoval o tom, co Šríla Prabhupád říká, byl vážně narušen. On sám přiznává v kapitole 1 “Omluva”, že to bylo díky tomuto – bytí pod vlivem *máyi*. Nicméně, JAS vysvětluje, že jeho „skutečně rozsáhlé revize“ *Bhagavadgíty taková jaká je* od něj vyžadovaly procvičovat jeho „závažná rozhodnutí“ za účelem toho, aby bylo „důvěryhodné to, co autor píše“:

“Editování není exaktní věda. Jako editor, se díváš na každé slovo kritickým pohledem a děláš závažná rozhodnutí: Je to jasné? Je to gramaticky správné? Dá se věřit tomu, co autor napsal?”

(JAS, Revize *Gíty* vysvětleny - “Gita Revisions Explained”, www.bbtedit.com)

Závěr

Za účelem toho demonstrovat, že dovození Šríly Prabhupády, které dal JAS jako editorovy jeho knih, zůstává platné dokonce i po fyzickém odchodu Šríly Prabhupády, je esenciální tvrdit, že JAS se nestal neposlušným žákem Šríly Prabhupády po jeho fyzickém odchodu. Webové stránky vytvořené za účelem toho, obraňovat „skutečně rozsáhlé revize“ *Bhagavadgíty taková jaká je* JASwamiho, tvrdí, že se nestal takto neposlušným. Nicméně, je to falešné tvrzení. Ve skutečnosti, fakta jsou taková, že JAS opustil následování Šríly Prabhupády a misinterpretoval jeho učení hned, jak Šríla Prabhupád odešel. A v kapitole 3, jsme demonstrovali, že toto nenásledování pokračuje až do dnešního dne. Zbytek této knihy bude demonstrovat další příklady a evidenci toho, že toto nenásledování, neposlušnost a misinterpretace se ve skutečnosti stali permanentním paternem charakteru JASwamiho.

ČÁST A: ZÁVĚR

Bylo ustanoveno, prostřednictvím vlastních výroků a akcí JASwamiho, že po fyzickém odchodu Šríly Prabhupády byl aktivní ve filosofické herezi a neposlušnosti Šrílovi Prabhupádovi. A v této době se zaměstnával „skutečně rozsáhlou revizí“ *Bhagavad-gíty taková jaká je* Šríly Prabhupády.

ČÁST B:

Neposlušnost Pokračuje

Kapitoly v této sekci poskytují další příklady neposlušnosti JASwamiho, která pokračuje až do dnešního dne.

Měnění uctívání Šríly Prabhupády

Obřad *Guru-puja* pro *dikša* gurua

Když byl Šríla Prabhupád fyzicky přítomný na této planetě, on byl uctíván každý den, každým oddaným v hnutí prostřednictvím obřadu, který je znám jako „*guru-puja*“:

“Takže tato *guru-puja*, kterou my děláme, to není sebe-zveličování; to je skutečné učení. Zpíváte denně... jak to je? *Guru-mukha-padma-vákya ár na koriyá aikya.*”

(Šríla Prabhupád proslov po příjezdu 9/7/76)

Šríla Prabhupád zde cituje jeden z veršů, “*Guru-mukha-padma-vákya ár na koriyá aikya*”, který je mu zpíván jako část této *guru-puji*. Jiný verš z této modlitby říká:

“*cakhu-dán dilo jei, janme janme prabhu sei, divya jnan hride prokašito.*”

Ve výkladu tohoto verše Šríla Prabhupád uvádí, že tato *guru puja* znamená, že on je uctíván jako *dikša* guru—dávající *dikšu*, neboli zasvěcení:

“*Divya jñana hride prokašito.* Co je tato *divya jñana*? [...] Tato *divya jñana*. *Dikša*. Význam *dikšy* pochází od tohoto *divya jñana*.”

(Šríla Prabhupád přednáška, 11/7/76)

Odkazujíc se na tento stejný verš znovu, Šríla Prabhupád vyjasňuje, že významem verše je, že žák přijímá svého *dikša* gurua jako pána, život za životem:

“V písni, kterou zpíváme každý den, Narottam dás Thakur říká, *cakhu-dána dilo jei, janme janme prabhu sei*: guru dává duchovní prohlédnutí *svému žáku*, a proto by měl být guru považován za jeho pána, *život za životem.*”

(ŠB, 6.7.21)

A JAS také souhlasí, že tyto verše z *guru-puji* odkazují na *dikša* gurua:

“Líbí se mi, jak bylo toto vyjádřeno v tomto spise GBC [...] *esenci zasvěcení* je dávání transcendentálního poznání: *prema bhakti yaha hoite, avidyá vináša yáte**. [...] “Měli bychom poznamenat,

že esence zasvěcení spočívá nikoliv ve formalitách, ale ve věčném slibu žáka sloužit guruovi a ve věčném slibu guruova osvobodit žáka. **Toto je skutečnou esencí zasvěcení.** [...] Poté je zde citováno: *Cakhu-dána dilo yei janme janme prabhu sei** – ‘on který otevřel mé oči, on je mým pánem zrození za zrozením’.”

(JAS, Q&A, Seminář o ‘Ritviku’, říjen 1993)

Hvězdičky odkazují na verše z těch stejných *guru-puja* modliteb, z nichž ta poslední reference je ta, kterou jsme již citovali společně s výkladem Šríly Prabhupády. A JAS uvádí, že tyto verše odkazují na *dikša* guruva, který zůstává guruem zrození za zrozením.

JAS říká guru-puja není guru-puja

Uctívání Šríly Prabhupády tímto obřadem *guru-puja* stále pokračuje. Každý den, každý oddaný v hnutí uctívá Šrílu Prabhupádu zcela totožným způsobem, jako když byl fyzicky přítomný – dokonce i dnes. Nicméně, JAS tvrdí, že ty stejné *guru puja* modlitby nabízené Šrílovi Prabhupádovi, zcela totožným způsobem při tom stejném *guru-puja* obřadu, nyní již vůbec nejsou obřadem *guru-puja*:

“Guru-puja, kterou vykonáváme každý den, není ve skutečnosti guru-puja. Je to ve skutečnosti Prabhupáda-puja. [...] Toto není guru-puja, to je Prabhupáda-puja. [...] dobře, kdysi tady byl pouze jeden guru, takže to byl Prabhupáda. Nyní jich je tu tak mnoho, [...] Ranní guru-puja není guru-puja. Je to Prabhupáda-puja. [...] Není to guru-puja, je to Prabhupáda-puja. [...] Není to hříšné, pokud v tom čase medituješ o tvém Guru Maharájovi, jelikož Prabhupáda je se svými žáky.”

(JAS, Seminář o *kírtanových* standardech, ISKCON Juhu, listopad 2014)

JAS tvrdí, že je to proto, že Šríla Prabhupád již není více guruem v ISKCONu, ale byl nahrazen mnoha jinými GBC-schválenými guruy (takovými jako JAS). On proto říká, že při tomto obřadu *guru-puja* pro Šrílu Prabhupádu, ty ani dokonce vůbec nemusíš uctívat Šrílu Prabhupádu—místo toho člověk může meditovat o jednom z GBC-autorizovaném „*dikša*“ guruovi, o takovém, jakým je on sám.

Nicméně, jsme citovali Šrílu Prabhupádu na začátku této kapitoly jak říká:

a) Obřad je *guru-puja*.

b) Obřadem je uctíván on, jako *dikša* guru.

c) Obřad je vykonáván v ISKCONu každý den.

A Šríla Prabhupád nenařídil, že tento obřad bude zastaven s jeho fyzickým odchodem, jelikož on by měl přestat být *dikša* guruem ISKCONu a měl by být nahrazen nástupci. A citovali jsme JAS, jak souhlasí, že *guru-puja* modlitby odkazují na *dikša* guru. Proto, každý v ISKCONu dělá správně, když pokračuje v každodenním uctívání Šríly Prabhupády těmito *guru-puja* modlitbami, je to *guru-puja* a měli bychom meditoval o Šrílovi Prabhupádovi a nikoliv místo toho o GBC-schválených „*nástupných dikša*“ guruech.

Použit a zahodit

Zde jsme viděli příklad toho, jak JAS praktikuje politiku “použit a zahodit”. Když je řeč o tom, přijmout zasvěcení od jednoho z GBC-autorizovaných guruů, jakým je on sám, JAS akceptuje, že použití *guru-puja* modliteb odkazuje na *dikša* guru. Tak jako jsme citovali JAS v předminulé sekci, kde on citoval odsouhlasený GBC spis k tomuto námětu. A citovali jsme Šrílu Prabhupádu, jak také říká, že tyto modlitby odkazují na *dikša* guru. Nicméně, když jsou ty stejné modlitby používány k uctívání Šríly Prabhupády, pak JAS tvrdí, že již to dokonce není ani *guru-puja*, že Šríla Prabhupád není *dikša* guru a tudíž to, co tyto modlitby znamenají je odstraněno prostřednictvím JAS. Proto JAS chce používat a zahazovat to stejné učení od Šríly Prabhupády v závislosti na tom, zda, či nikoliv, toto učení pomáhá podpořit program nahrazení Šríly Prabhupády jako ISKCONského *dikša* guru GBC-odsouhlasenými „nástupci“ takovými, jakým je i on sám.

Závěr

Část A této knihy demonstrovala neposlušnost JASwamiho Šrílovi Prabhupádovi v roce 1978, hned poté co Šríla Prabhupád odešel. Tento patern neposlušnosti pokračuje až do dnešního dne, tím jak právě nyní (listopad 2014) navrhuje odchýlit se formou i vědomím od toho, jak je Šríla Prabhupád správně uctíván každý den v ISKCONu.

Rozrušený uctíváním Šríly Prabhupády

V předchozí kapitole jsme viděli, jak JAS deklaroval, že obřad *guru-puja* pro Šrílu Prabhupádu, který vykonává každá osoba v ISKCONu, není *guru-puja* obřadem pro Šrílu Prabhupádu. Nicméně, JAS zde nekončí. Obřad *mangala-árati* je také vykonáván každým v ISKCONu a JASwamiho velice rozrušili členové ISKCONu, kteří uctívali Šrílu Prabhupádu při tomto obřadu.

Mangala-árati není určeno pro Šrílu Prabhupádu

“Při *mangala-árati* se vždy cítím stísněně, když slyším, jak někteří z žáků mých duchovních bratrů začínají zpěv zpěvem mantry Šríly Prabhupády. Co se stalo jejich Guru Maharáji? [...] Takže, když někdo, kdo není přímým žákem Prabhupády, začíná obětováním pranáma manter pro Prabhupádu, moje naslouchání dostává výprask. Přemýšlím, “Co je špatně s touto osobou?” [...] Další věcí, kteřá mne rozrušuje, někdy slyšíme přímo uprostřed *Samsara-dáva* “*Jaya Prabhupáda Jaya*—”. Co je to za peklo? “Samsara-dáva” není Prabhupádův song. Je to guru song. Je to song nabízející respekt duchovnímu mistru, což neznamená zakladatel áčárja ISKCONu. [...] A proto mne dokonce rozrušuje když oni končí *Jaya om stuvams*... “*Jaya Prabhupáda*”, jako by to znovu byl Prabhupádův song. [...] co když někdo jiný přemýšlí o svém guruovi? Proboha! Pak ty zkazíš jeho meditaci. Jelikož ty si myslíš, že je to Prabhupádův song. Ty nemusíš zpívat “*Jaya Prabhupáda, Jaya Prabhupáda*” v žádném z bodů této sekvence.” (JAS, Seminář o *kirtanových* standardech, ISKCON Juhu, listopad 2014)

JAS tvrdí, že zpívání jména Šríly Prabhupády v průběhu obřadu *mangala-árati*, jak je popsáno výše, je velice rozrušující, navozuje stísněné pocity, dává výprask naslouchání a kazí meditaci. Extrémní rozrušení JASwamiho, jak je popsáno výše, je motivováno jeho předpokladem, že Šríla Prabhupád byl nahrazen jako *dikša* guru ISKCONu všemi těmi GBC- schválenými „*dikša* guru nástupci“, kteří byli v ISKCONu vyrobeni po roce 1978, takovými, jakým je i on sám. Proto on věří, že jelikož tyto *mangala-árati* modlitby by měli být nabízeny všem těmto guruům jejich žáky, není třeba zpívat jméno Šríly Prabhupády v průběhu celého tohoto obřadu, jelikož tyto modlitby nejsou jak předpokládá, určeny pro něj. Nicméně:

1) V kapitolách 3 a 6, jsme viděli, že Šríla Prabhupád ve skutečnosti zůstává

dikša guruem ISKCONu a že on neautorizoval *dikša* guru nástupce. Proto odpovídá skutečnosti věnovat obřad *mangala-árati* jemu.

2) Zatímco, v kapitolách 3 a 4 jsme viděli, že nabízení těchto *mangala-árati* modliteb GBC-schváleným “*dikša* guru nástupcům” takovým, jako je JAS, by znamenalo uctívat je jako ‘asistenty *gópií*, tak dobré jako Bůh’, bez ohledu na to, jaké je jejich skutečné postavení.

Rozrušen jménem Šríly Prabhupády

JAS proto ve svém “*Kírtanovém Semináři*” tvrdí, že ti kdo si myslí—podle JASwamiho chybně—že *mangala-árati* modlitby jsou určeny pro Šrílu Prabhupádu jako gurua ISKCONu, neznají ani takové základy jako je, jak vykonávat *kírtan*. Jednou z těchto osob je JASwamiho GBC guru kolega JS **Bhakti Čaru Swami (“BCS”)**, který, v protikladu k tomu, co JAS říká ve svém “*Kírtanovém Semináři*”-(viz citace), odvážně proklamuje, že “*Samsára-dáva*” je “Prabhupádův song”, jelikož je zpíván specificky pro to, ustanovit Šrílu Prabhupádu jako gurua instituce:

“Dokonce i když v průběhu *Mangala Árati* zpíváme *Guruaštaku*, modlitby duchovnímu mistru. Pouze v ISKCONu máme tento standard. Proč zpíváme *Guruaštaku*: za účelem toho ustanovit Šrílu Prabhupádu jako gurua této instituce.”

(BCS, *Ištygosthi*, 3/11/03)

Tudíž, pokud JAS měl pravdu ve svém “*Kírtanovém Semináři*”, znamenalo by to, že podle JASwamiho, není BCS lepší nežli nováček nebo začátečník ve vědomí Kršny, jelikož neví ani takový nejzákladnější aspekt vědomí Kršny, tedy jak vykonávat *kírtan*, jak zpívat modlitby, nebo dokonce to, komu by měli být zpívány maximálně důležité “*Samsára* modlitby”! Tudíž již pouhý tento jeden výrok BCS osvětluje absurditu JASwamiho tvrzení, že *mangala-árati* modlitby jsou pro GBC radou schválené guruy, takové jako je BCS, spíše nežli pro Šrílu Prabhupádu. Jelikož toto by znamenalo, že JAS tvrdí, že začátečník jako je BCS, který neví ani to, jak dělat *árati*, by měl být uctíván, jako by byl v nejvyšším standardu vědomí Kršny, jako ‘asistent *gópií* tak dobrý jak Bůh’, v průběhu toho stejného *árati*! Což samozřejmě ve skutečnosti znamená, že JAS nemůže mít pravdu, jelikož nováček *není* ‘asistentem *gópií*’.

Tudíž, není třeba, aby byl JAS rozrušen v průběhu *mangala-árati*, jelikož tyto modlitby jsou určeny pro Šrílu Prabhupádu. Proto to, co je ve skutečnosti rozrušující, je vědomí JASwamiho, kterého tak rozruší jen pouhé zaslechnutí jména Šríly Prabhupády, když je zpíváno v průběhu *mangala-árati*. A je

opravdu tak rozrušen, že je nucen reagovat tímto zarputilým, anti-Šríla Prabhupáda způsobem: **“*Jaya Prabhupáda—Co je to za peklo?*”**

Použit a zahodit

JAS se nezdráhá doporučit BCS jako pravého *dikša* guruu od kterého může člověk přijmout zasvěcení:

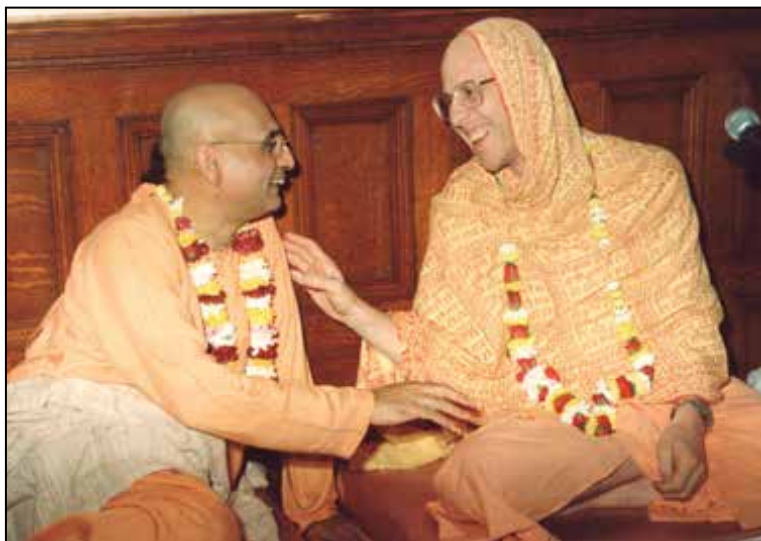
“Nový oddaný, který se nedávno obrátil na Jeho Svátost Jayadvaitu Maharáje ohledně zasvěcení. Jayadvaita Maharáj odmítl, a místo toho nasměroval tohoto oddaného ke Guru Maharájovi (BCS). Poté Guru Maharája napsal Jayadvaitovi Maharájovi: [...] Je to od tebe velice laskavé, že jsi nasměroval tuto upřímnou duši ke mně.”

(BCS, *Ištygosthy*, 10/4/06)

Takže, JAS je šťastný z toho, oslavovat BCS jako někoho, kdo je pravým *dikša* guruem, u kterého může každý hledat útočiště. Nicméně, jsme právě viděli, že JAS neakceptuje jako pravý dokonce ani výrok BCSwamiho, že obřad *mangala-árati* je věnován Šrílovi Prabhupádovi! Takže zde znovu máme další taktiku „použij a zahod“ od JASwamiho. On spokojeně tvrdí, že GBC-schválení „nástupnickí *dikša*“ guruové, tací, jako je BCS, jsou praví za účelem toho propagovat je jako alternativu k Šrílovi Prabhupádovi. Ale potom je zahodí jako nepravé, pokud řeknou něco, co rozrušuje program JASwamiho na falešnou proklamaci toho, že Šríla Prabhupád již není guruem ISKCONu a tudíž by neměl být takto uctíván.

Závěr

Program JASwamiho na eliminaci Šríly Prabhupády z *mangala-árati* uctívání není správný. Spíše jeho extrémní rozrušení při zaslechnutí jména Šríly Prabhupády v průběhu *mangala-árati* pouze symbolizuje jeho vědomí neposlušnosti Šrílovi Prabhupádovi.

Bhakti Čaru Swami (vlevo):

**Obojí, neznalý ignorant a začátečník a zároveň asistent
gópi stejně dobrý jako Bůh, podle JASwamiho (vpravo)**

Prolomení “zákona učednické posloupnosti”

V kapitole 3 jsme dokumentovali, že součástí pokračující neposlušnosti JASwamiho je do dnešního dne jeho participování ve falešném GBC-guru systému. V následujících dvou kapitolách uvidíme, že on jde ještě dál. A tak i když bychom *falešně předpokládali*, že by on ve skutečnosti *byl* autorizovaným, pravým *dikša* guruem, tak by také nenásledoval pokyny Šríly Prabhupády týkající se toho, jak má tento *dikša* guru jednat. Takže on nejenže nejdříve falešně předpokládal, že je autorizovaný *dikša* guru, ale poté on také nenásleduje pokyn ohledně toho, jak by měl autorizovaný *dikša* guru jednat —tudíž dvojíá devíace, pokud chceš!

Zákon Šríly Prabhupády

V roce 1975, Šríla Prabhupád uvedl následující:

“Ale je otázkou etikety, že v průběhu života tvého duchovního mistra, ty přivádíš aspirující žáky k němu, a v jeho nepřítomnosti nebo odchodu ty můžeš přijímat žáky bez jakéhokoliv omezení. To je zákon žákovské posloupnosti.”

(dopis Šríly Prabhupády Tušta Kršnovi, 2/12/75)

Zde Šríla Prabhupád ustanovuje „zákon“ ohledně toho, *kdy* je možné pro žáka stát se guruem a zasněcovat. Tento zákon říká, že tato aktivita není možná, když je žákův guru fyzicky přítomný na planetě, a tudíž je možná pouze až po jeho odchodu. Toto je esencí tohoto „zákona“ a JAS důrazně souhlasí s tím, že je striktně zakázáno od Šríly Prabhupády, aby žák zasněcovač v přítomnosti svého guru:

“Takže to bylo velice jasné v Prabhupádově době, že toto byl systém pokračování žákovské posloupnosti. Tak dlouho, jak je přítomný a Pradhupáda to vysvětlil, že tak dloho, jak je guru přítomný, tak žáci přivádí všechny kandidáty svému guruovi.”

(JAS, Q&A, Seminář o ‘ritviku’, říjen 1993)

“Že duchovní mistr zasněcuje, až do svého odchodu a potom dál zasněcují jeho žáci, je normální systém. S tímto všichni souhlasíme. To je to, co Šríla Prabhupád učil po celý čas, když byl s námi.”

(JAS, “V čem se *rivici* mýlí”, 1996)

JAS prolamuje zákon

Nicméně, JAS se stal jednou z prvních osob, které prolomily tento zákon, který on energicky zastával, když dovolil svému vlastnímu žákovi, **JS Kadamba Kánana Swamimu (“KKS”)**, aby přijímal žáky v jeho fyzické přítomnosti. Takže, podle jeho vlastních slov, JAS obrátil na ruby “*normální systém*”, který Šríla Prabhupád učil „po celý čas, když byl s námi”. Tudíž, on udělal masivní obrát o 180°, a podle svých vlastních slov on nyní odmítá to co Šríla Prabhupád učil. Významnost tohoto neposlušného obrátu může být měřena následujícím faktem:

Když bylo toto prolomení “zákona” Šríly Prabhupády, které JAS učinil, zveřejněno v časopise *Zpět k Prabhupádovi - Back To Prabhupada (“BTP”)* v čísle 16, citací následujícího odstavce ze životopisu KKS na jeho oficiálních webových stránkách—

“JS Jayadvaita Swami požádal svého žáka aby se stal zasvěcujícím duchovním mistrem, ačkoliv všeobecně by člověk vzhledem k etiketě neměl zasvěcovat za fyzické přítomnosti svého vlastního duchovního mistra.”

(archivováno v roce 2007)

—byl tento výše uvedený odstavec následně odstraněn (viz evidence na straně 32).

Použít a zahodit

Člověk může vidět na referencích, které odkazují na předpokládanou podporu JASvamiho pro zákon Šríly Prabhupády, že JAS udílí tuto podporu za účelem toho, že se snaží dokázat, že „*ritvici*“ se „mýlí“. “*Ritviky*”, JAS označuje myšlenku, že Šríla Prabhupád a nikoliv on, by měl být *dikša* guruem ISKCONu (a kněží “*ritvici*” by měli zasvěcovat v zastoupení Šríly Prabhupády). JAS to uvádí v následující “debatě” věnující se tomuto námětu:

“Nyní se Rūpa Vilás Prabhū zeptal, “Kde je evidence, že Prabhupáda nechtěl *ritvik* Áčárya systém? Pokud ji znáš, předlož ji.” Takže já jsem již dokázal, že toto již bylo předloženo. “Je zvykem, že v průběhu života duchovního učitele, ty přivádíš aspirující žáky k němu a v jeho nepřítomnosti, nebo po jeho odchodu, ty přijímáš žáky bez omezení. Toto je zákon žákovské posloupnosti.” ”

(JAS, ‘*Ritvik*’ debata, San Diego, 1990)

A tudíž, *toto* byl jeho důvod pro podporování tohoto zákona. Jelikož on nesprávně říká, že tato zákonná prohibice zasvěcování za fyzické přítomnosti duchovního mistra znamená, že po jeho fyzickém odchodu jsou jeho žáci automaticky autorizováni k tomu být jeho nástupci. A používal tento zákon pro to, nesprávně ospravedlňovat to, jak zabral pozici Šríly Prabhupády a potom jej již JAS nepotřeboval. Tudíž, pro JAS byl tento „zákon“ pouhým nástrojem, použitelným na to, bránit jeho falešnou pozici jako GBC-autorizovaný nástupce Šríly Prabhupády. A nic víc. Proto, v době po tom, když se stal *dikša* guruem, on neviděl žádné použití pro to, aby tento zákon řečený Šrílou Prabhupádou sloužil jeho záměru a proto se ho klidně zbavil. Tudíž zde máme další příklad toho, jak JAS aplikuje techniku “Použít a zahodit”.

Nicméně, pro pořádek, zákon v žádném případě nedovoluje JAS zabrat pozici Šríly Prabhupády. “Zákon” pouze uvádí *kdy* nástupnictví může nastat. Není to pokyn říkající:

a) Že nástupnictví nastává nebo musí definitivně nastat s fyzickým odchodem Šríly Prabhupády (nebo kdykoliv jindy).

b) Že, v nepřítomnosti tohoto nástupnictví po fyzickém odchodu Šríly Prabhupády, Šríla Prabhupád musí v tom okamžiku zastavit zasvěcování.

Proto samotná existence “zákona” nenařizuje žákům Šríly Prabhupády, aby se stali *dikša* guruem ISKCONu jako jeho nástupci. “Zákon” pouze autorizuje, *kdy* se může toto nástupnictví, pokud nastane, vyskytnout. A toto nástupnictví nenastalo, jelikož Šríla Prabhupád neautorizoval žádné *dikša* guru nástupce (jak jsme již vysvětlili v předchozích kapitolách).

Závěr

Vědomí neposlušnosti Šrílovi Prabhupádovi JASwamiho je projeveno v jeho zneužití zákona Šríly Prabhupády. On obhájí pokyny Šríly Prabhupády, když říká, že mohou mít nějakou hodnotu pro jeho osobní pozici a potom je odmítne, když tuto hodnotu nemají.

Biography of H.H. Kadamba Kanana Swami

- Kadamba Kanana Swami started his spiritual life in Vmdavana, the Holy land of Krishna and immediately felt he found his home. He became a disciple of HH Jayadvaita Swami.
- He joined ISKCON in 1978 shortly after Srila Prabhupada's departure from this world and served in Vmdavana from '78 to '84 in various types of management.
- After a one year break from India in Australia he returned to India this time to take charge of the construction of Srila Prabhupada's Samadhi in Mayapura and remained there from '85 to '90.
- He liked the pioneering spirit of working in India and above all he liked to stay in the Holy Dharma.
- In 1990 he became the Temple President of the Krsna Balarama temple in Vmdavana and remained in that position until '95.
- After that he began to travel and preach around the world and in 1997 he received sannyasa.
- These days besides preaching in Europe, South Africa, India and Australia, he still has some involvement in supervision of the Vmdavana temple and also of a big farm project in Spain.
- In a very broadminded spirit to benefit the sankirtana mission of Sri Caitanya Mahaprabhu, HH Jayadvaita Swami requested his disciple to become an initiating spiritual master, although generally by etiquette one will not initiate in the physical presence of his own spiritual master. Now Kadamba Kanana Swami is simply aspiring to become a humble servant of his spiritual master and of the Supreme Lord and His devotees.

↑
**Odstraněný paragraf z oficiálního
životopisu po odhalení v BTP**

Prolomení principu současného spojovacího článku

Jako pokračování z předchozí kapitoly zde předkládáme další příklad toho, jak dokonce i když budeme *nesprávně předpokládat*, že JAS byl ve skutečnosti autorizovaným, pravým *dikša* guruem, on také porušuje pokyny Šríly Prabhupády týkající se toho, jak by měl tento *dikša* guru jednat. A znovu vidíme, že je toto děláno pouze díky nazírání na pokyny Šríly Prabhupády jako na nic více, nežli nástroje používané a zahazované v závislosti na tom, jak slouží vlastní pozici JASwamiho.

Princip současného spojovacího článku

Šríla Prabhupád učí následující princip, týkající se toho, jak by člověk měl následovat žákovskou poslopnost:

“Jak již bylo řečeno, Brahma je původním duchovním mistrem vesmíru. A od té doby, co on byl zasvěcen Pánem osobně, poselství *Šrímad Bhágavátamu* sestupuje prostřednictvím žákovské poslopnosti a za účelem toho obdržet skutečné poselství *Šrímad Bhágavátamu*, by člověk měl přistoupit k současnému spojovacímu článku, neboli duchovnímu mistru v řetězci žákovské poslopnosti. Poté co je zasvěcen pravým duchovním mistrem v této řetězové poslopnosti, by se člověk měl zaměstnat ve vykonávání *tapasjí* při vykonávání oddané služby.”
(ŠB, 2.9.7)

Tudíž:

- 1)** Žákovská poslopnost znamená řetěz učitelů přicházejících v poslopnosti.
- 2)** My bychom měli zjistit, kdo je „současným“ spojovacím článkem v tomto řetězci. To znamená osoba, která vypadá jako poslední v tomto řetězu.
- 3)** Poté, když jsme tuto osobu lokalizovali, bychom měli přijmout zasvěcení pouze od této osoby v řetězci.

JAS akceptuje tento princip „současného spojovacího článku“ tím, že například uvádí, že když *on* věřil, že Šríla Prabhupád byl „současným spojovacím článkem“, což bylo v době, když byl Šríla Prabhupád fyzicky přítomný na planetě, tak v té době by člověk neměl přijmout zasvěcení od

duchovního učitele Šríly Prabhupády, Bhaktisidhanty Sarasvatý Thákura:

“Ted’, Prabhupáda také řekl, že o zasvěcení by člověk měl požádat současný spojovací článek parampary. Současný spojovací článek. [...] Já mohu přijmout jako svého gurua Pána Brahm, nebo Nárada Muniho, ale dělám to přijímáním přítomného reprezentanta Pána Brahmy a Nárady Muniho. To je ta metoda. V době Šríly Prabhupády zde nebyl nikdo, kdo by řekl, ‘Bhaktisiddhanta Sarasvatý Thákur je tak transcendentálně úžasný a tak učený a já jsem tak přitahován tím co napsal, že půjdu a přijmu zasvěcení od něj.’ Nikdo ani nepřišel s touto myšlenkou. Tudiž bylo jasné, skrz učení Prabhupády, že metoda je taková, že ty oslovíš současného reprezentanta žákovské linie a získáš zasvěcení od něj.”

(JAS, Q&A, Seminář o *ritviku*, říjen 1993)

JAS prolamuje princip současného spojovacího článku

Jelikož JAS věří, že *on* se stal nástupcem Šríly Prabhupády v žákovské posloupnosti a jelikož *on* také autorizoval svého žáka KKS, aby byl *jeho* nástupce jako zasvěčující guru, řetěz žákovské posloupnosti zkonstruovaný JAS vypadá následovně:

Bhaktisiddhanta Sarasvatý Thákur

Šríla Prabhupáda

Jayadvaita Svami

Kadamba Kánana Svami

Proto, podle principu současného spojovacího článku, by JAS měl přijmout, že KKS je nyní „současným spojovacím článkem“ v řetězu žákovské posloupnosti, kterou JAS vykonstruoval. A JAS použil princip současného spojovacího článku k tomu, aby řekl, že když *on* věřil, že Šríla Prabhupád byl současným spojovacím článkem, tak by bylo špatné tvrdit, že Šríla Bhaktisiddhanta Sarasvatý Thákur, guru Šríly Prabhupády, může stále zasvěcovat, jelikož byl nyní jeho žák Šríla Prabhupád, a nikoliv *on*,

současným spojovacím článkem. Proto by, podle JAS, mělo být nyní stejně tak špatné pro JAS zasvěcovat, když *on* vykonstruoval žákovský řetězec ve kterém na jeho místo nastoupil, jako současný spojovací článek, *jeho* žák KKS.

Nicméně, toto je přesně to, co JAS udělal. Přestože jeho žák KKS nejméně od roku 2003 (ref: KKS Zasvěcovací přednáška, 4/5/03, Belgie, www.audio.iskcondesiretree.info, archivováno v březnu 2015), JAS stále pokračuje v zasvěcování i po něm, například přijmutím žáka v roce 2010:

“ISKCONský guru Radhanath Svami předal zasvěcující růženec „v zastoupení Jayadvaity svamiho“ Nimai Deví Dásí v ISKCON Leicester, 2010.”

(Zdroj: Radhanath Svami Disciples Network, archivováno v březnu 2015)

Takže, JAS zasvětil Nimai Deví Dásí a stal se jejím *dikša* guruem, bez ohledu na fakt, že, podle JAS, jeho žák KKS již zasvěcoval jako domělý „současný spojovací článek“ v žákovské posloupnosti, které je JAS doměle také součástí. A JAS již uvedl, že člověk může přijmout zasvěcení od „současného spojovacího článku“ a od nikoho jiného – včetně duchovního mistra „současného spojovacího článku“.

Použít a zahodit

Podpora JASwamiho pro princip „současného spojovacího článku“, jak jsme ji citovali dříve z přednášky z roku 1983, byla dána pouze v kontextu celé přednášky, kterou on dal specificky za tím účelem, pokusit se ustanovit, že žáci Šríly Prabhupády jako je on sám, by měli být *dikša* guruem ISKCONu, spíše nežli Šríla Prabhupád. Proto, jen krátce před tím nežli uvedl výrok o „současném spojovacím článku“, který jsme citovali, JAS tvrdil:

“A tehdy Prabhupáda velice silně prosazuje, že on chce, aby se jeho žáci stali guruy. Tak, že ‘Tak jako já sloužím jako guru nyní, chci aby jste vy všichni pokračovali.’ A on to učinil jasným, že toto je jeho pokyn, ‘Nařizují vám’.”

(JAS, Q&A, Seminář o ‘*Ritviku*’, říjen 1993)

Jeho víra proto byla, že Šríla Prabhupád již není „současným spojovacím článkem“, jelikož jeho žáci se nyní stali jeho nástupci jako „*dikša*“ guruové v ISKCONu a tudíž oni jsou nyní „současným spojovacím článkem“ v žákovské posloupnosti. A *toto* byl ten jedinný důvod proč on podporoval princip „současného spojovacího článku“. Jelikož *nesprávně předpokládal*, že ti po-1978 ISKCON guruové, jako je on sám—spíše nežli Šríla Prabhupád—

byli tím současným spojovacím článkem, on usoudil, že podporování principu současného spojovacího článku by mu mohlo pomoci v tom, zastavit Šrílu Prabhupádu v zasvěcování. Když již použil tento princip současného spojovacího článku, aby nesprávně ospravedlnil to, že zabral *dikša* guru pozici Šríly Prabhupády, tak ho již potom nepotřeboval. Takže, pro JAS, byl tento princip „současného spojovacího článku“ jen nástrojem použitelným pro bránění si jeho falešné pozice jako GBC radou autorizovaný nástupce Šríly Prabhupády, a ničím víc. Proto také, někdy poté co se JAS stal „dikša“ guruem, on již neviděl využití pro tento princip současného spojovacího článku, jak jej učil Šríla Prabhupád a jak měl sloužit jeho účelu, a proto se jej šťastně zbavil. Takže zde máme ještě další příklad toho, jak JAS aplikuje jeho techniku „použij a zahod“.

Nicméně, pro pořádek připomeňme, jak jsme viděli v předchozích kapitolách, že Šríla Prabhupád zůstává *dikša* guruem, a proto on také stále zůstává „současným spojovacím článkem“ po celou dobu existence ISKCONu.

Závěr

Zneužití principu „současného spojovacího článku“ JASwamim, je jen dalším příkladem jeho vědomí neposlušnosti Šrílovi Prabhupádovi. On obhazuje pokyny Šríly Prabhupády, když vidí, že tyto pokyny mohou mít nějakou hodnotu pro jeho osobní pozici, a potom je odmítne, když ji nemají.

Propagování neposlušných „čistých oddaných“

V první části této knihy jsme zdůraznili, jak JAS přiznal, že díky tomu, že byl v *máji*, tak hned po fyzickém odchodu Šríly Prabhupády on propagoval falešný guru systém, který byl předpokládáně složený z „11 čistých oddaných“, dokonce i když tyto osoby byly neposlušné Šrílovi Prabhupádovi. Zde prezentujeme příklad toho, jak JAS podporoval propagaci jako „čistého oddaného“ někoho, kdo se odchyloval od učení Šríly Prabhupády.

Nanic „čistý oddaný“

V době, když byl editorem *BTG*, JAS oslavoval **JS Gaura Govinda Swamiho** („**GGs**“), jednoho z GBC-guru kolegů, který již zemřel:

“Šrípád Gour Govinda Swami byl lídrem Kršny si vědomého hnutí. Byl znám pro svou učenost a svou oddanost a někdy pro své neústupné promluvy. On byl sanjásí (odřikavá svatá osoba). On byl členem Řídící rady hnutí (GBC). On byl duchovním mistrem mnoha žáků. [...] On byl také oddaným, který až do posledního okamžiku ukazoval, jak žít ponořen do skutečného zájmu našeho života – naslouchat o, mluvit o, přemýšlet o, a sloužit lotosovým nohám Pána Kršny, Nejvyšší Osobnosti Božství. Článek na straně 18 říká více.”

(JAS, ‘Od Editorů’, *BTG* #30-03, 1996)

JAS oslavuje GGS jako “odřikavou svatou osobu” která, až do posledního okamžiku, byla „ponořena“ do „sloužení lotosovým nohám Pána Kršny“, a poté nás směřuje k článku na straně 18 v tom stejném vydání *BTG*, abychom se dozvěděli více. Na straně 18 nacházíme, že GGS je zde popisován od první větý jako „čistý oddaný“:

“JEHO BOŽSKÁ MILOST Gour Govinda Swami Maharája, čistý oddaný a velice drahý žák Jeho Božské Milosti A.Č. Bhaktivédanty swamiho Prabhupády[...]”

(článek publikovaný v *BTG* #30-03, 1996)

Nicméně, učení GGS není v souladu s učení Šríly Prabhupády. GGS například učí:

“Člověk to slyšel. Není to tak, že „Dobrá, kazety jsou tu, slyšel jsem nahrané kazety.” Šabda-Brahma nikdy nesestoupí. [...]”

Měli by jste to chtít. Fyzický kontakt je potřebný. Ty musíš naslouchat přímo, nikoliv pouze nasloucháním kazet. Šabda-Brahma nikdy nesestoupí skrze kazetu. Člověk musí naslouchat od fyzicky přítomného Šrí Gurua.

(GGS, 'Q&A', Uctívání gurua, kapitola 3)

Naše poznání *šabda-brahma* (transcendentální zvuk) přichází od Šríly Prabhupády – od skutečného *áčárji* – který nám jak pokynem, tak i příkladem, říká úplný opak toho, co GGS:

1) Šríla Prabhupád uvedl, že *šabda brahma*, jako například *Gayátrí* mantra, může sestoupit skrze kazetu:

“Přikládám zde kazetu se záznamem toho, jak já pronáším *gayátrí* mantru [...] Proces by měl být takový, že by jsi měl nechat každého z nich, aby si poslechli kazetu jednotlivě (prostřednictvím sluchátek) [...] Nech je, ať mantru čtou a poslouchají kazetu.”

(Šríla Prabhupád dopis, 14/7/71)

2) Šríla Prabhupád uvádí, že guru nemusí být fyzicky přítomný za účelem toho, aby předal *šabda-brahma*:

“[...] Brahma, prvotní duchovní mistr každého, je žijícím příkladem tohoto procesu přijímání transcendentálního poznání. Účinnost transcendentálního zvuku není nikdy minimalizována, když je zdroj vibrace zdánlivě nepřítomný.”

(ŠB, 2.9.8)

GGS tedy prezentuje nanicovatý názor, který je v rozporu s učením Šríly Prabhupády:

“Jakýkoliv názor odlišný od názoru duchovního mistra, je nanic, zbytečný.”

(Čč., *Adi-líla*, 12.9)

Je ironické, že výše uvedená nahrávka otázek a odpovědí s GGS je sama nahrána na kazetě!

Z tohoto důvodu, JAS znovu podporuje neposlušnost, skrze jeho editorování *BTG*—podporováním a propagováním jako „čistého oddaného“ osobu, jejíž učení není v linii s učením Šríly Prabhupády.

Použit a zahodit

JAS také oslavuje **JS Narayan Maharaje (“NM”)** z *Gaudija mathu* v době jeho odchodu. Říká, že on “zachránil” ISKCONské oddané “přímo ze spárů *máji*”:

“Viděl jsem, že mnoho mých duchovních bratrů a sester, jakož i další, obdrželi od něj inspiraci a vedení v jejich duchovních životech. A některé on zachránil přímo ze spárů *máji*. On udělal značný literární přínos. A on rozšiřoval *sankirtanové*⁶ hnutí Šrí Čaitanji Maháprabhua. Vzpomínám na něj s náklonností a respektem. Modlím se, aby v jeho fyzické nepřítomnosti ti, kdo u něj přijali útočiště a cítili se jím být inspirováni, pokračovali ve svých duchovních životech s plnou duchovní silou.”

(JAS, “Odchod Šríly B.V. Narayan Maharaje”, 14/1/11)

Zatímco JASwamiho guru kolega **Ravindra Svarūp dása (“RSD”)**, uvádí úplný opak: že spíše nežli zachraňování ISKCONských oddaných “přímo ze spárů *máji*”, je NM “oblouznil a podvedl”. Jelikož NM byl „talentovaný šarlatán nebo podvodník”, který měl “dobře známý sklon k falešnosti”:

“Jsou zde některé obvyklé akce Narayan Maharaje, které odhalují toto nevhodné spojení. První, což mohu z vlastní zkušenosti potvrdit, je jeho dobře známý sklon k falešnosti. On si extrémně pohrává s pravdou[...] moji duchovní bratři a sestry, kteří následují Narayán Maharaje to dělají tak slepě, a oni byli oblouzeni k tomu následovat šarlatána [...] on se zdá být nějakým druhem talentovaného šarlatána nebo podvodníka, který svedl, oblouznil a oklamal mnoho lidí.”

(RSD, první zástupce předsedy GBC, “Přijímání poctivosti Šríly Prabhupády: Dopis o Narayán Maharáji”, 16/7/98)

A JAS oslavuje RSD jako osobu která “skvěle logicky přemýšlí”:

“ISKCON má hojnost skvěle logicky přemýšlejících lidí. Někteří z nich mají doktorské tituly, jako je Ravindra Svarūpa dás [...] A nikdo z nich nepřijal údajnou logiku Kršnakanta Desai.”

(JAS Email, 16/10/10)

Tudíž, jak můžeme vidět, toto oslavování bylo uděláno, jelikož JAS chtěl použít RSD pro posílení boje JASwamiho proti tomu, co bylo kázáno Kršnakantem Desai —což bylo, že Šríla Prabhupád, spíše nežli JAS, je *dikša* guruem ISKCONu. Proto, RSD je použit, když se jím JAS může pochlubit,

⁶ kazatelské

že RSD nepřijímá logiku Kršnakanta Desaie. Nicméně, RSD nepřijímá „předpokládanou logiku JASwamiho“ v tom případě, když se týká NM! Ale to JASwamiho nezajímá. Předpokládané „skvělé logické myšlení“ RSDáse je pouze *využito* JASwamim v okamžiku, kdy podporuje jeho boj proti Šrílovi Prabhupádovi a je poté pohodlně *zahozeno* v ostatních případech, kdy nepodporuje jeho agendu!

Závěr

1) Jelikož udržování si vědomí neposlušnosti Šrílovi Prabhupádovi JASwamiho pokračuje, propaguje ty osoby, jejichž učení není v linii s učením Šríly Prabhupády.

2) Také jsme viděli ještě další příklad nečestné techniky JASwamiho “Použit a zahodit”, kterou on používá v jeho boji proti pozici Šríly Prabhupády jako *dikša* guru ISKCONu.

Všechny kapitoly v části B ukazují jak je JAS ponořen ve své neposlušnosti Šrílovi Prabhupádovi skrze jeho nečestnou techniku “Použit a zahodit”. Tudiž on bude “používat a zahazovat” pokyny Šríly Prabhupády a to o čem tvrdí, že tomu věří, v závislosti na tom, zda to bude propagovat jeho agendu podporování nahrazení Šríly Prabhupády tak zvanými *dikša* guru „nástupci“ takovými, jakým je i on sám.

ČÁST B: ZÁVĚR

Bylo zdokumentováno, že JASwamiho neposlušnost Šrílovi Prabhupádovi – která začala v roce 1978, hned po fyzickém odchodu Šríly Prabhupády—začala být jakýmsi paternem neposlušnosti, který pokračuje až do dnešního dne. Tato neposlušnost byla umožněna skrze nečestnou politiku “Použít a zahodit”, která ukazuje na jistý nedostatek integrity.

ČÁST C:

Popření učení Šríly Prabhupády

Kapitoly v této sekci poskytují další příklady toho, jak JAS misreprezentuje učení Šríly Prabhupády a také snahy o to, toto učení zatajovat.

Kontradikce s *Bhagavadgítou* taková jaká je

Guruové skákající do a z *parampary*

V předchozích kapitolách jsme poznamenali, že JAS podporoval falešný systém zonálních guruů, který se doměle skládal z “11 čistých oddaných”, z nichž o mnohých vyšlo najevo, že nejsou ani trochu „čistí“, ale jsou to spíše zhýralci nejvyššího kalibru. Tento systém dokonce například zaznamenal jednoho z těchto domněle “čistých oddaných” jak padá z *vyasasánu* ve stavu pod vlivem drog. JAS se snaží tvrdit, že tito “guruové“, kteří se stali zhýralci, ve skutečnosti byli v *parampaře* (žákovské poslušnosti pravých guruů):

Oddaný: “No, víte, nevypadá to jako příliš pozitivní základ pro duchovní organizaci, víte, nyní v roce 1993 je faktem, že od roku 1978 do roku 1988 tu byli guruové, kteří sešli z cesty. My se domníváme, že byli v *parampaře*...”

JAS: “Oni byli v *parampaře* a potom opustili *paramparu*.”

Oddaný: “No potom, byli oni vůbec v *parampaře*?”

JAS: “Ano.” [...]

Oddaný: “Ale neznamená to, že máme co dělat s osobou, její duchovní mistr. Neměl by on být nad kvalitami hmotné přírody?”

JAS: “Tak dlouho dokud on dělá svou práci, on je nad kvalitami hmotné přírody. Když on již nedělá svou práci a dělá něco jiného, tak ho hmotné kvality mohou uchvátit.”

(Otázky & odpovědi, Seminář o ‘*ritviku*’, říjen 1993)

Nicméně Šríla Prabhupád říká opak, že členové *parampary* jsou pravými guruy, kteří se nikdy neodchýlí; a tito členové nemohou být nikdy uchvázeni kvalitami hmotné přírody. Jsou nejméně 3 citace, které toto ustanovují a to když se podíváme i jen do jedné knihy - *Bhagavadgíty taková jaká je*. A o JAS se předpokládá, že této knize plně porozuměl lépe nežli kdokoli jiný, když zvážíme, že on udělal “skutečně rozsáhlou revizi” této knihy:

“Pravý duchovní učitel je v žákovské poslušnosti věčně a nikdy se nijak neodchýlí od pokynů Nejvyššího Pána [...]”

(Bg, 4.42, výklad, původní edice z roku 1972)

“Proto závěrem je, že duchovní mistr, který je stoprocentně si vědomý Kršny je pravým duchovním mistrem, který může vyřešit problémy života.”

(Bg., 2.8, výklad, původní edice z roku 1972)

“Člověk ve vědomí Kršny není ovládán vábením kvalit hmotné přírody. Jak již bylo řečeno v sedmé kapitole, že ten kdo se odevzdal Kršnovi, nepocítí uje tlak aktivit hmotné přírody.”

(Bg., 14.19, výklad, původní edice z roku 1972)

Srovnávání zhýralců ISKCONu s Pánem Brahmou

Ve své zoufalé snaze ospravedlnit aktivity ISKCONských guru zhýralců, se JAS dokonce odvažuje je srovnávat se vznešenou osobností, jakou je Pán Brahma:

Oddaný: “No, Já přemýšlím, já chtěl bych se vás zeptat filosofickou otázku. Může být guru jeden rok guruem a nebýt guruem příští rok? Je přítomné ve vaišnavské filosofii, že někdo může být...”

JAS: “Ano.”

Oddaný: “Jsou zde nějaké další příklady v naší Sampraději?”

JAS: “Ano. [...] GBC publikovalo dokument, který mám velice rád, jelikož jsem ho napsal, o tom, co má člověk dělat, když guru poklesne, a v rámci tohoto tématu je, jak s tím zacházet... ve skutečnosti, se s tím zabývá *Mahábhárata*, zabývají se tím *Purány*, [...] Takže je s tím zacházeno jako s historickým záznamem v naší žákovské poslušnosti—co dělat v případě, že jsou nějaké nesrovnalosti na straně duchovního mistra.

To znamená, že to není něco, co se stalo poprvé po roce 1977. Bylo to známe také v předchozích dobách, [...] V Bhágavátamu je také...”

Oddaný: “V Bhágavátamu?”

JAS: “Brahmá [...]”

Nicméně, Šríla Prabhupád učí, že Pán Brahmá, jako člen *parampary*, nepoklesl:

“O této neobyčejné nemravnosti na straně Brahmy bylo slyšet, že se stala v nějaké konkrétní *kalpě*, ale nemohlo se to stát v *kalpě* ve které Brahmá slyšel přímo od Pána čtyři základní verše *Šrímad-Bhágavátamu*, jelikož Pán požehnal Brahmou, poté co ho poučil o *Bhágavátamu*, že již nebude nikdy zmaten v jakémkoliv další *kalpě*. To naznačuje, že před tím nežli slyšel *Šrímad-Bhágavátam*, on mohl poklesnout a stát se obětí této smyslnosti, ale poté co naslouchal *Šrímad-Bhágavátamu* přímo od Pána, zde nebyla možnost takového selhání.”

(ŠB, 3.12.28)

Materialistické vědomí

Dříve jsme citovali JAS jak oslavuje ty, kteří vlastní “doktorské tituly” jako relevantní příklad toho, jak rozpoznat duchovní pravdu předkládanou Kršnakantem Desai—že Šríla Prabhupád zůstává *dikša* guruem ISKCONu:

“ISKCON má hojnost skvěle logicky přemýšlejících lidí. Někteří z nich mají doktorské tituly, jako je Ravindra Svarūpa dás, Urmila Matajī, Kršna Kṣetra *Prabhu*, Drutakarma *Prabhu*, Rádhika-Rámana *Prabhu* a další. A nikdo z nich nepřijal údajnou logiku Kršnakanta Desai.”

(JAS Email, 16/10/10)

Nicméně, Šríla Prabhupád neztotožňoval materialistické doktorské tituly jako relevantní v tom, rozpoznat duchovní pravdu od iluze (*máya*):

“Máya je tak silná, že ona mate dokonce i tak zvané doktory a další. Všechny darebáky. *Máyayapahríta-jñána*. Proto *Bhagavadgíta* říká *máyayapahríta-jñána*. Přestože oni mají tyto univerzitní tituly, ale oni jsou darebáci. Proč? *Máyayapahríta-jñána*: jejich poznání bylo odebráno *máyou*.”

(Šríla Prabhupád přednáška, 28/2/76)

JAS pokračuje v demonstraci své posedlosti materialistickým označením tím, že tvrdí, že určitá tělesná charakteristika je také relevantní pro rozlišení duchovní pravdy:

“A když dokonce i členové GBC mohou dělat chyby, jak mnohem více musí být k děláni chyb náchylný autor „*Posledního pokynu*“ (té „*Bible ritviků*“), Kršnakant Desai, jakýsi nezasvěcený Gujarati chlapec z Londýna.”

(JAS Email, 16/10/10)

JAS předkládá teorii, že osoba, která má následující charakteristiky—

- a) Nezasvěcený
- b) Gujarati původ
- c) bydliště v Londýně

—musí být více náchylná k děláni chyb, nežli „členové GBC“, ohledně toho rozlišit pravdu týkající se pokynů Šríly Prabhupády pro ISKCON.

Ale:

1) Nevidíme jakoukoli evidenci pro tuto tělesnou teorii „Londýn Gujarati“ v učení Šríly Prabhupády.

2) Také, jak je citováno v druhé kapitole, JAS již přiznal, že GBC přijalo mnoho chybných věcí o učení Šríly Prabhupády a dopustili se omylů, nicméně on nesvedl příčinu těchto omylů na služební věk a původ členů ISKCONu, kteří se těchto omylů doustili. Tudíž, tato „Londýn Gujarati“ teorie není konzistentní dokonce ani s vlastním názorem JAS na GBC!

Závěr

JAS bude překrucovat učení Šríly Prabhupády dané v *Bhagavadgítě* *taková jaká je* a jinde, pokud toto učení ohrožuje ten systém, ve kterém má Šríla Prabhupád neautorizované *dikša* guru nástupce, takové jako je JAS.

Podpora měnění slov Šríly Prabhupády

Zfalšovaná konverzace

JAS se odkazuje na konverzaci Šríly Prabhupády z 28 května 1977 s některými členy GBC a říká nám, že jsou dobré analýzy této konverzace v ISKCONském životopise Šríly Prabhupády, *Šríla Prabhupáda-lílámrita* (“SPL”):

“A v jedné konverzaci Prabhupáda říká, ‘já jmenuji některé z vás jako celebrující *áčárji*.’ Takže to se stalo. [...] 28 květen[...] K tomuto tématu jsou dobré analýzy této diskuze ve *Šríla Prabhupáda-lílámritě*, v závěrečné části.”

(JAS, Q&A, Seminář o ‘*Ritviku*’, říjen 1993)

Pojďme porovnat to co Šríla Prabhupád skutečně řekl v této konverzaci s tím, co SPL tvrdí, že Šríla Prabhupád řekl, tvrzení SPL JAS schvaluje jako „dobré analýzy“ této konverzace:

Satsvarúpa: “Takže oni mohou být také považováni za vaše žáky.”

Šríla Prabhupád: “Ano, oni jsou žáky.”

(Šríla Prabhupád Vedabase⁷)

“ “Takže oni mohou být také považování za vaše žáky,” řekl Satsvarúpa, odkazující se na osoby zasvěcené jménem Šríly Prabhupády *ritvik áčárji*.

“Oni jsou jejich žáky.” řekl Šríla Prabhupád.

Nyní mluvil o zasvěcování po svém odchodu.”

(SPL, část 6, str. 325, Satsvarúpa Dása Goswámí)

To, že SPL požívá uvozovky znamená, že je tvrzeno, že jsou prezentována doslovně slova Šríly Prabhupády. Nicméně, SPL změnila odpověď Šríly Prabhupády „Ano, oni jsou žáky“, když je tázan zda jsou to *jeho* žáci, na „Oni jsou jejich žáky“. Tudiž byla **vymazána** odpověď „ano“ a **přidáno** slovo „**jejich**“. Proto, skrze toto měnění slov Šríly Prabhupády, SPL zcela změnila vlastnictví žáků přijímaných “*ritviky*” v zastoupení Šríly Prabhupády, ze Šríly Prabhupády na samotné “*ritviky*”. SPL také podotýká, že tato část

⁷JAS napsal úvod k Vedabase, a Vedabase je přijímána BBT —kterého je JAS ředitelem— jako oficiální záznam slov Šríly Prabhupády. Ta část konverzace, která je zde citována z Vedabase, přesně odpovídá tomu, co Šríla Prabhupád říká na na nahrané kazetě s touto konverzací.

konverzace odkazuje na zasvěcování po „odchodu“ Šríly Prabhupády. Tudíž toto změnění slov Šríly Prabhupády umožnilo *SPL* tvrdit, že Šríla Prabhupád říká, že ti *ritvici*, které jmenuje, budou zasvěcovat své vlastní žáky po fyzickém odchodu Šríly Prabhupády, tedy budou jednat jako *dikša* guruové a nástupci. Proto se *SPL* zabývá tímto falšováním, aby mohla tvrdit, že Šríla Prabhupád jmenuje určitá individua, kteří se stanou jeho *dikša* guru nástupci. A tvrzením, že toto falšování je „dobrymi analýzami“, JAS přímo podporuje měnění slov Šríly Prabhupády.

Zfalšovaný závěr

SPL pokračuje s tím, o čem JAS tvrdí, že jsou to domělé „dobré analýzy“ této konverzace a uvádí:

“Tito zde přítomní členové G.B.C. Byli spokojeni s tím, že odpověď Šríly Prabhupády na komplikovaný dotaz byla jasná a přesvědčivá. Později by měl vybrat „některé z vás“ a kohokoliv on vybere, by se měl stát zasvěčujícím guruem. To co již mnohokrát popsal ve svých Bhaktivédanta výkladech bylo nyní implementováno: jeho žáci by se měli stát guruy a přijímat své vlastní žáky.“

(*SPL*, část 6, str. 325, Satsvarūpa Dása Goswámí)

SPL tvrdí, že poté co konverzace proběhla, Šríla Prabhupád jmenoval některé ze svých žáků, aby se stali guruy—jak je řečeno výše, Šríla Prabhupád „vybral“ některé z nich, kteří „by se měli stát guruy a přijímat své vlastní žáky.“ To posiluje závěr, že falšování slov Šríly Prabhupády, tak jak bylo osvětleno v předchozí sekci, mělo za cíl dosáhnout toto - že Šríla Prabhupád jmenoval své žáky aby se ve skutečnosti stali *dikša* guru nástupci (prostřednictvím jmenování „*ritviků*“).

Nicméně, sám JAS přiznává, že toto je zfalšovaný závěr:

“Tato evidence je nevyvratitelná, je to sto procentní, je to kompletní, je to přijato v podstatě každým. Nehodláme o tom diskutovat. Šríla Prabhupád nejmenoval nikoho, aby se stal guruem pro budoucnost [...]”

(JAS, ‘*Ritvik*’ debata, San Diego, 1990)

Tudíž, JAS podporuje falšování slov Šríly Prabhupády za účelem produkce zfalšovaného závěru a zároveň sám souhlasí, že tento závěr je zfalšovaný! Taková je jeho integrita.

Odstranění vlastnického vztahu Šríly Prabhupády

Výše jsme viděli jak JAS podporuje, že slova Šríly Prabhupády byla změněna s cílem odstranit vlastnický vztah Šríly Prabhupády ke svým žákům. JAS udělal další pokus k odstranění vlastnického vztahu Šríly Prabhupády ke svým žákům s odkazem na Poslední vůli Šríly Prabhupády. V tomto dokumentu Šríla Prabhupád říká, že budoucí nastupce ředitelů vlastnictví ISKCONu v Indii musí být:

“mým zasvěceným žákem”

(Klauzule č. 3, Prohlášení poslední vůle Šríly Prabhupády)

JAS souhlasí s tím, že tomu tak je:

“vůle je podepsána Šrílou Prabhupádou a je zde jasně řečeno, že každý nástupce ředitele by měl být zasvěceným žákem Šríly Prabhupády.”

(JAS, “V čem se *ritvici* mýlí”, 1996)

Nicméně, to představuje pro JAS problém, jelikož tato deklarace znamená, že zasvěcení žáci Šríly Prabhupády budou k dispozici po dlouhou dobu po jeho odchodu, aby byli dostupní stát se těmito nastupujícími řediteli. Což znamená, že Šríla Prabhupád bude také zasvěcovat po dlouhou dobu po jeho odchodu. JAS proto jednoduše změnil vlastnický vztah těchto žáků ze „zasvěcených žáků Šríly Prabhupády“ na zasvěcené žáky „Prabhupádovy žákovské poslušnosti”—to jest, žáky GBC radou schváleného „*dikša* guru nástupce“ Šríly Prabhupády, takového jakým je sám JAS:

“[...] zvláště v naší společnosti ISKCON, oni mohou všichni tvrdit, že jsou žáky všech těchto předchozích áčárjů. Prabhupáda mohl tvrdit, že je žákem Madhvačárji. Ne přímo, ale skrze jeho gurua, jeho gurua, jeho gurua, jeho gurua. Tímto způsobem se on stává také žákem. Takže tato Poslední vůle by se mohla aplikovat, to znamená, ti lidé, kteří jsou zasvěcenými členy Prabhupádovy žákovské poslušnosti, jim může být svěřeno vlastnictví a nikoliv nečlenům, [...] ‘mým žákem’, ‘žákem’ znamená ‘zasvěceným žákem’, prakticky řečeno.”

(JAS, Q&A, Seminář o ‘*Ritviku*’, říjen 1993)

Tudíž, podle JAS, pokud se staneš *jeho* zasvěceným žákem (“Prabhupádova žákovská poslušnost”), tak je to stejné jako být zasvěceným žákem *Šríly Prabhupády*! Jelikož když se staneš zasvěceným žákem JAS, staneš se stejně žákem Šríly Prabhupády, *skrze* JAS. A ‘žák’ znamená to stejné jako “zasvěcený žák”. Tudíž, tu máme proces 4 kroků, prostřednictvím, kterých JAS eliminuje

vlastnický vztah Šríly Prabhupády ke svým žákům. Tím, že tento vlastnický vztah je přesunut na žáky Šríly Prabhupády, takové jako je JAS, který je GBC radou- schválený „dikša guru nástupce“ Šríly Prabhupády:

- 1) Zasněvený žák JAS = Nepřímý žák Šríly Prabhupády skrze JAS.
- 2) Nepřímý žák = Žák.
- 3) Žák = Zasněvený žák.
- 4) Zasněvený žák JAS = Zasněvený žák Šríly Prabhupády.

Takže když Šríla Prabhupád říká “mým zasněveným žákem”, on ve skutečnosti myslí „zasněveným žákem JASwamiho”. Takové je tedy absurdní uvažování JAS!

Závěr

JAS je zde usvědčen z toho, že si hraje na žonglování se slovy Šríly Prabhupády, za účelem toho je popřít. Jde přitom tak daleko, že dokonce podporuje přímé falšování slov Šríly Prabhupády. A to je děláno speciálně za tím účelem, ospravedlnit bránění Šrílovi Prabhupádovi v přijímání žáků v ISKCONu poté co fyzicky odešel, prostřednictvím nahrazení Šríly Prabhupády „dikša guru nástupce“.

Vymýšlení si učení Šríly Prabhupády

V předchozí kapitole jsme viděli, že JAS podporoval měnění výroků Šríly Prabhupády, za účelem toho zajistit, že Šríla Prabhupád nezůstane *dikša* guruem ISKCONu. V této kapitole budeme moci vidět, že navíc k měnění učení Šríly Prabhupády, když toto učení neříká to co JAS chce aby říkalo, JAS si také vymýšlí učení Šríly Prabhupády tak, že toto učení *bude* říkat to, co JAS chce aby říkalo!

Čtení-mysli

Spis GBC, “Porozumění mému pokynu”, argumentuje, že výroky Šríly Prabhupády týkající se jmenování *ritviků* z konverzace z 28 května 1977, která je zmíněna v poslední kapitole, znamenají, že oni byli ve skutečnosti vybráni, aby jednali také jako *dikša* guruové. Jako odpověď na různé výroky učiněné v tomto spise, které argumentují, že toto vybrání *ritviků* = vybrání *dikša* guruů, JAS reaguje následovně:

“Nyní, já souhlasím, že to co tímto Jeho Božská Milost zamýšlel, bylo, že tito *ritvici*, po jeho odchodu, by zasvěcovali své vlastní žáky a že toto je v konverzaci nevyslovené, ale předpokládané.

Šríla Prabhupád nikdy nevystoupil a neřekl: „vybírám některé z vás, aby jste přijali službu zasvěcování nových žáků,“ udělal to? Ano souhlasím, je to předpoklad.

Znovu, toto je to, co my můžeme rozumně *usuzovat* z toho co Šríla Prabhupáda řekl. Ale to **není přesně to, co řekl.”**

(JAS Email, 13/12/03)

Tudíž, JAS tvrdí, že přestože Šríla Prabhupád ve skutečnosti **neřekl**, že by se z *ritviků* měli stát *dikša* guruové, tak to přesto znamená, že to bylo to, co Šríla Prabhupád „zamýšlel“ a my toto můžeme „rozumně usuzovat“. Pokud usuzuješ co někdo „zamýšlí“ aniž by to řekli, potom by jsi byl schopen číst jejich mysl, jelikož oni ve skutečnosti nevyjádřili tyto záměry. Stalo se to jednoduše tvou subjektivní interpretací toho co Šríla Prabhupád „zcela jistě“ zamýšlel. Proto, místo vyvozování toho, že Šríla Prabhupád vsugerovával něco jiného než ve skutečnosti přímo řekl, může člověk jednoduše pouze vyvodit to, co Šríla Prabhupád skutečně řekl. Tímto způsobem nehrozí nebezpečí toho, že člověk dojde k závěru založeném na spekulativním vymýšlení si.

A můžeme také porazit spekulativní vymýšlení si JASwamiho jednoduše aplikací vlastního pravidla JASwamiho. Výše JAS tvrdí, že je „předpokládané“, že by se *ritvici* měli stát *dikša* guru po odchodu Šríly Prabhupády. Nicméně, v dokumentu, který JAS napsal za účelem snahy popřít pozici Šríly Prabhupády jako *dikša* guru ISKCONu, JAS v úvodu říká:

“Pokud to Šríla Prabhupáda jasně a definitivně neřekl, a pokud se to poprvé objevilo po roce 1977, ať je to cokoliv, nevěř tomu.

—Pravidlo zkušenosti”

(JAS, “V čem se *ritvici* mýlí”, 1996)

A JAS souhlasí v jeho odpovědi na dokument GBC, že —“Šríla Prabhupád nikdy nevystoupil a neřekl”; “Ale to *není* přímo to, co řekl” —takže Šríla Prabhupád “jasně a definitivně” neřekl to, o čem tvrdí JAS, že je to „předpoklad“. A vskutku i samotné slovo „předpoklad“ znamená cosi co není „jasně a definitivně řečeno“, ale pouze navrhováno. Proto i prostřednictvím vlastního pravidla JASwamiho, nesmíme věřit tomu co on vyvozuje. Tudiž znovu zde máme v akci další příklad techniky JASwamiho “Použij a zahod”. On navrhuje pravidlo, o kterém si myslí, že může být použito, aby pomohlo popřít pozici Šríly Prabhupády jako *dikša* guru ISKCONu. A on se poté zbaví toho stejného pravidla, když toto pravidlo ve skutečnosti *překáží* jeho snaze popřít pozici Šríly Prabhupády jako *dikša* guru ISKCONu!

‘Ritvik naznačuje dikša guru’

V podobném duchu spekulativní imaginace, JAS také tvrdí, že to, že Šríla Prabhupád jmenoval *ritvik* kněze, aby pro něj vytvářeli žáky, je „přínejmenším naznačení“, „přínejmenším poctivá dávka sugesce“, od Šríly Prabhupády, aby po odchodu Šríly Prabhupády, tyto stejné osoby byly těmi prvními, kdo budou jednat také jako *dikša* guruové:

“Takže Prabhupáda řekl, ‘Vy dělejte tento byznys—zасvěčujte tyto osoby, které budou mými žáky’. Ale já si dokáži představit s poctivou dávkou sugesce, že tyto osoby by měly být těmi, kdo by s tím také měli začít, po Prabhupádově odchodu. Bylo to přínejmenším naznačení.”

(JAS, Q&A, Seminář o ‘Ritviku’, 1993)

JAS si proto představuje novou absurdní “protichůdně naznačovací teorii”, o které Šríla Prabhupád nikdy nemluvil. JASwamiho teorie tvrdí, že tím, že Šríla Prabhupád jmenoval osobu aby dělala jednu funkci—vytvářet žáky pro *Šrílu Prabhupádu*—je ve skutečnosti důkazem pro to, že Šríla Prabhupád také chtěl, aby tyto osoby začaly dělat *přesně opačnou* funkci—vytvářet žáky *sami*

pro sebe! Co dělá JASwamiho “protichůdně naznačovací teorii” dokonce ještě více absurdní je, že v tomto bodě sám JAS akceptuje fakt, že ohledně Šríla Prabhupádovo jmenování *ritviků*, “to nebylo nikdy víc nežli toto”:

“učinil bod, který byl velice dobře přijat. [...] Tamal Kršna argumentoval, že Šríla Prabhupád ve skutečnosti nejmenoval žádné osoby, aby se staly po něm zasvěčujícími duchovními mistry, argumentoval, že on jednoduše jmenoval *ritviky*, [...] “A to bylo vše, tak to bylo. A to nebylo nikdy víc nežli toto. Pokud by to bylo víc, nežli jen toto, můžeš na to vsadit svůj poslední dolar, že Prabhupáda by o tom mluvil v těch posledních dnech a hodinách a týdnech, o tom jak zařídit tu věc s guruy.” [...] Takže to je můj bod. [...] To že žák zasvěcuje své žáky, že žák zasvěcuje své žáky a tak dál a tak dál a tak dál, tak to chodí. [...] A, pokud by to Prabhupáda chtěl změnit, můžeš vsadit svůj poslední dolar na to, že by o tom mluvil po dny a dny a hodiny a hodiny.”
(JAS, ‘*Ritvik*’ debata, San Diego, 1990)

Toto je další příklad JASwamiho nečestné techniky „použij a zahod“. On s radostí akceptuje bod Tamála Kršna Maharáje, že tam „nebylo nikdy víc“ nežli jmenování *ritviků*, jelikož jinak by o tom Šríla Prabhupád mluvil po celé „týdny“, protože JAS poté použije tento bod, aby argumentoval proti myšlence, že Šríla Prabhupád zůstává *dikša* guruem ISKCONu. Jako že pokud by Šríla Prabhupád chtěl zůstat *dikša* guruem, on by o tom mluvil po „dny a dny“. Ale, jak jsme právě viděli, při různých příležitostech, když JAS chce argumentovat v zájmu *dikša* guru nástupců, on zahodí fakt, že to „nebylo nikdy víc nežli toto“ v souvislosti se jmenováním *ritviků*.

Závěr

Za účelem snahy zabránit Šrílovi Prabhupádovi v přijímání žáků v ISKCONu poté co fyzicky odešel prostřednictvím *ritvik* kněží, které jmenoval, JAS podporuje myšlenku, že se tito *ritvik* kněží přeměnili na *dikša* guru nástupce. Nicméně, on to dělá prostřednictvím představování si závěrů, které Šríla Prabhupád ve skutečnosti neřekl, a dokonce ačkoliv toto dělá, on porušuje své vlastní výroky, týkající se těchto závěrů!

Filosofické podvádění

Lhaní ohledně opozičních argumentů

Poslední pokyn - The Final Order (“TFO”) je dokument, který prezentuje pokyny Šríly Prabhupády týkající se jeho jmenování „*ritvik*“ kněží, aby vykonávali zasvěcování v jeho zastoupení. JAS souhlasí, že TFO je “bible” pro ty, kdo přijímají “*ritvik*” argument, že Šríla Prabhupád zůstává *dikša* guruem ISKCONu prostřednictvím využití těchto „*ritvik*“ kněží a uvádí ohledně těchto argumentů že:

“*Poslední pokyn - The Final Order*” (ta “*ritvik Bible*”) [...] Jejich běžným argumentem je v podstatě toto, že jelikož se zdá, že to vypadá, že tak mnoho žáků Šríly Prabhupády, kteří se „stali guruy“ zpackaly svůj job tak hrozně, tak běžný *parampara* systém není to, co by od nás Šríla Prabhupád mohl očekávat, že budeme následovat, a proto on „musel“ vytvořit a schválit „*ritvik* systém.” [...] Toto je hodně špatný argument.”
(JAS Email, 16/10/10)

JAS zde prezentuje argumenty, které nejsou uvedené dokonce ani v “*ritvik bibli*” TFO, a poté on na tyto argumenty útočí. TFO nikde netvrdí, že:

Šríla Prabhupád „musel“ vytvořit nějakou alternativu k „běžnému parampara systému“, jelikož jeho žáci „zpackaly ten job“ jak se měli stát guruy.

Takže to, co je ve skutečnosti “hodně špatný argument”, je, že JAS předkládá argumenty jménem TFO, které TFO ve skutečnosti nepředkládá! Ironicky, jak jsme viděli v posledních dvou kapitolách, je to ve skutečnosti JAS, kdo předkládá teorie, které mají blízko k tomu argumentovat tím, co Šríla Prabhupád „musel“ udělat, když argumentuje, že Šríla Prabhupád chtěl, aby se z *ritviků*, které jmenoval, stali *dikša* guruové, ačkoli to Šríla Prabhupád nikdy neřekl.

Jednoduchým testem toho, zda či nikoliv TFO ve skutečnosti prezentuje pokyny Šríly Prabhupády, by bylo, zaměřit se na argumenty z TFO a ukázat, že jsou nesprávné. Nicméně, již samotný fakt, že JAS toto nedělá, ale místo toho si nečestně vymýšlí co TFO tvrdí, demonstruje, že JAS ve skutečnosti není schopen odpovědět na fakta ohledně učení Šríly Prabhupády které TFO prezentuje—jinak by JAS nepotřeboval vyhýbat se tomu co TFO říká tím, že bude vytvářet jeho argumenty. Ohledně těch, kdo obhajují ty stejné argumenty

předložené v *TFO*, JAS již dříve napsal:

“Abychom “smetli” ty teorie osob, které předkládají ten posamádhi ritvik, tak nemůžeme tyto teorie jen tak nechat odejít. Musíme čestně čelit těmto fundamentálním námětům.”

(JAS, “V čem mají *ritvici* pravdu”, 1996)

Nicméně, on dělá přesný opak. Ve snaze „smést“ tyto “*ritvik*” argumenty předkládané v té “*ritvik* bibli” *TFO*, s nimi nakládá *nečestně*. A proto není překvapující, že díky jeho nečestné odpovědi na tyto argumenty, nejen že tyto argumenty neodchází – jak JAS prorokuje – ale jejich vliv narůstá.

Nečestný argument – Precedence

Dalším příkladem toho, jak JAS zaměstnává nečestnost ve své snaze oponovat pozici Šríly Prabhupády, jako *dikša* guru ISKCONu skrze použití *ritvik* kněží, je invokovat potřebu precedence:

“Není zde precedent! To je přímá odpověď”. My nemáme precedent! [...] Takže to je můj bod. Není zde precedent pro to, dělat to, o čem se zde mluví, *ritvik* guru systém po odchodu duchovního mistra.”

(JAS, ‘*Ritvik*’ debata, San Diego, 1990)

Nicméně, samotný JAS nemusí přijímat precedent, jako něco relevantního. Jelikož JS Bhakti Čaru swámi, kterého, jak jsme viděli v 7 kapitole, JAS propaguje, jako že je pravým *dikša* guruem, říká, že samotný ISKCON je bezprecedentní instituce a ISKCONský guru systém, kterého je JAS součástí, bude také bezprecedentní:

“V instituci jako je ISKCON, je esenciální, že pozice Šríly Prabhupády jako Zakladatele-*Áčáryi* bude správně ustanovena. [...] Jelikož zde není v historii precedent tohoto druhu institucionalizovaného náboženského hnutí, my ve skutečnosti nevíme, jaký by skutečný standard měl být [...] Ale jedna věc je v mé mysli jasná: tento tradiční systém vztahu guru a žák bude velice modifikován, za účelem toho, správně ustanovit instituci.”

(BCS *Ištigosthi*, 8/9/01)

A další „pravidlo“, které JAS obhájí, říká:

“Ale také by stéblo mělo být sekáno stejnoměrně. Jak se v angličtině říká, “Co je dobré pro husu, je dobré i pro housera.” To znamená: že ten stejný princip aplikovaný na žalovaného, by

měl být rovnocenně aplikovaný i na žalobce a kohokoliv jiného.”

(JAS dopis Prythu dásovi, 1997)

Proto, následující vlastní podporu JASwamiho pro toto pravidlo, JAS nemůže aplikovat potřebu precedentu na *ritvik* systém, když tuto potřebu nemůže aplikovat na ISKCONský guru systém, jehož je součástí, jelikož BCS, kterého JAS akcepuje jako pravou autoritu, říká, že je to bezprecedentní. Proto, v podstatě, on navrhuje argument, se kterým nemůže a vlastně ani nesouhlasí a proto je tento argument nečestný.

Nečestný argument – Nepodložená obžaloba

JAS vysvětlil, že by člověk neměl někoho žádat, aby prokázal negativ:

“Toto je jednoduše klasický argumentační kiks, učebnicový příklad klamu. “Jak můžeme vědět, že ty nebiješ svou ženu?” požadavek žalobce. A potom ty jsi v tom chycený, snažíc se předložit evidenci pro to, odvrátit nepodloženou obžalobu. [...] Člověk musí podporovat svůj názor evidencí a nikoliv tvrzeními, které má nedostatek opačné evidence učinit pravdivými. Tolik řečeno k tomuto.”

(“V čem se *ritvici* mýlí”, 1996)

Tudíž, podle JAS, by jsi neměl někoho žádat, aby ti prokázal, že on „**nebije** svou ženu“. Místo toho člověk musí dodat evidenci, že tato příslušná osoba **bije** svou ženu—“ Člověk musí podporovat svůj názor evidencí a nikoliv tvrzeními, které má nedostatek opačné evidence učinit pravdivými.” Nicméně JAS dělá přesně to druhé v případě námětu autorizace *dikša* guru nástupců Šrílou Prabhupádou:

“Pokud mi někdo může ukázat z učení Šríly Prabhupády, že on chtěl nemít žáky-vnuky (ne “žáky mých žáků”), [...] Potom management ISKCONu (a pokročilí oddaní ISKCONu, kterých si vážím a kteří nejsou v managementu) se mýlí, a Kršnakant Desai nalezl „tu odpověď“. Ale já si myslím, že je to nesmysl a já neberu nic z tohoto.”

Stejně jako v příkladu s bitím ženy, který sám odsoudil, nyní žádá, aby mu člověk ukázal, že „Šríla Prabhupád chtěl nemít žáky-vnuky“. Ale to je “nepodložená obžaloba” jelikož sám JAS potřebuje “dodat evidenci”, že Šríla Prabhupád *chtěl* žáky-vnuky—tedy, že nařídil *dikša* guru nástupce.

Ve skutečnosti Šríla Prabhupád použil slovo „žák-vnuk“ pouze v jednom

případě, když mluvil o svých žácích, a bylo to v odpovědi na následující otázku dotazující se specificky na 11 *ritvik* kněží, které se chystal Šríla Prabhupád jmenovat, aby *jeho* jménem zasvěcovali:

Tamál Kršna: “Ne, on se ptá, že tito *ritvik-ačáryové*, oni celebrují (vykonávají obřad), udílí *dikšu*. Jejich ... ti lidé, kterým oni dávají *dikšu*, či jsou to žáci?”

Šríla Prabhupád: “Oni jsou jeho žáci.”

Tamál Kršna: “Oni jsou jeho žáci.”

Šríla Prabhupád: “Toho kdo zasvěcuje. On je (he is)⁸ žák-vnuk. [...] Když vám nařídím stát se guruem, tak se stanete regulérním guruem. To je vše. On by se stal žákem mého žáka.”

(konverzace, 28. května, 1977)

A Šríla Prabhupád specificky spojuje vznik žáko-vnuků s pokynem vydaným pro *dikša* guruy. Ale JAS již uznal v kapitole č.1, že Šríla Prabhupád *ne*vydal pokyn pro těchto 11 *ritviků*, aby se stali *dikša* guruy. Navíc, v předhozí kapitole jsme viděli, jak je JAS nucen se zabývat spekulativní představivostí, že Šríla Prabhupád „naznačil“ a „předpokládal“, že on chce to, zatímco uznává, že Šríla Prabhupád to nikdy *ne*řekl, aby kompenzoval tento chybějící pokyn.

Tudíž, JAS se znovu zaměstnává v používání argumentu, který on sám již odmítl a proto je takovýto argument nečestný.

Závěr

JAS se snaží popřít pravdu argumentů týkajících se učení Šríly Prabhupády s ohledem na jeho *dikša* guru pozici v ISKCONu tím, že používá nečestné argumenty.

⁸ Na nahrané kazetové pásce Šríla Prabhupád říká jedno slovo „jeho“ (his), spíše nežli dvě slova „on je“ (he is). Ale v každém případě, to nemění bod, o kterém se zde mluví.

Skrývání pravdy

Ty musíš nekritizovat devianty

Zpět k *Prabhupádovi - Back To Prabhupada (BTP)* je časopis, který dokumentuje, co je to učení Šríly Prabhupády a také to, jak ti lidé ISKCONu, o kterých se předpokládá, že reprezentují toto učení jménem Šríly Prabhupády, se ve skutečnosti od tohoto učení odchyľují. JAS oponuje tomu, aby se tyto pravdy odhalovaly na základě toho, že je to urážlivé k „*sádhuům*“ (světcům):

“Nedělejme to v tisku! To je ta poslední věc, kterou by jsi mohl udělat! Publikovat nactiutřačství *sádhua*? Zbláznil si se? Nedělej to. Nikdy. A internet je ještě horší. Publikovat to na internetu pro celý svět? *Sadhu-ninda*”? A nezajímá mě, kdo to dělá. Tito chlapíci z *Back to Prabhupáda*. Kam se vracejí? Prabhupád by byl určitě šťastný, že místo publikování *Back To Godhead* publikujeme *sadhu-ninda*!”

(JAS přednáška, “Nemluv špatně o *sádhuech*”, leden 2007)

Ale pokud je to, co je řečeno v *BTP* pravdivé, tak pak již z definice to nemůže být “*sadhu-ninda*”, jelikož osoby odhalené z deviací nejsou *sádhuy*, a říkat o nich pravdu není urážlivé. A JAS se nikdy ani nepokusil ukázat, že i jen jediný výrok z *BTP* je nepravdivý. Spíše, jak je zde vidět, on jednoduše protestuje proti tomu, aby tyto výroky byly i jen dělány, aby pravda o těchto deviantních “*sádhuech*” mohla být skryta.

Nicméně, JAS dokonce ani nevěří tomuto “nekritizovacímu” pravidlu, kterým se zaklíná za účelem toho, zastavit *BTP* v odhalování pravdy:

- V roce 1987, on silně kritizoval “všechny nebo mnohé ze současných členů GBC”, ve svém seznamu „Stížnosti“, jak jsme je již citovali v kapitole 2, celý seznam je dostupný v Příloze na konci této knihy.
- V roce 1997, v dopise Prythu dásovi, který je citovaný v kapitole 4, on také kritizuje GBC lidry tím že uvádí:

“Někteří z našich Severoamerických GBC lídrů jsou nyní vystaveni testům a vyšetřování a justičnímu šetření, a jsou to ti stejní lidé, kteří si před ne příliš dlouhým časem hráli na „Kršnu a gópie“, se svými žákyněmi.”

⁹ Urážka světců

- V roce 2007, je zatracuje znovu:

“Některé věci, které tento rok GBC rada, její členové a funkcionáři udělali (a některé neudělali) mne velice pobouřily. Vidím neustávající zaryté chování, na které nahlížím jako na duchovně urážející, filosoficky mimo, eticky mizerné a pragmaticky chybně posouzené.”

(JAS *Sannyása* Report pro rok 2006-07)

A toto kritizování bylo uděláno jak v tisku, tak na internetu. JAS proto jednoduše opět používá jeho podváděcí techniku “Použít a zahodit”. Používá “*sadhu-ninda*” proto, že se snaží zastavit *BTP* od toho, odkrývat ty pravdy o lidech ISKCONu (obvykle o tom, že Šríla Prabhupád byl neautorizovaně nahrazen GBC radou – schválenými nástupci, takovými jako je JAS), které JAS nechce, aby byly odkryty. A pak zahazuje tento zájem, když JAS chce kritizovat lídry ISKCONu.

Nevyjadřovat se k pochybnému chování

Podobným způsobem JAS odpovídá na tuto obhajobu obsahu *BTP*—

“Nesrovnalosti v kázání a pochybné chování oddaných, kteří jsou přijímáni jako lídři společnosti, může být těžko považováno za pomlouvání. Všichni jsme odpovědní za naše chování.”

(Email pro JASwamiho, 23/10/11)

—tím, že uvádí, že to přesto obsahuje “to nejodpornější a ohavné pomlouvání oddaných”:

“Mohl bych napsat to nejodpornější a ohavné pomlouvání oddaných, „podpořit to fakty,“ schromáždit nějaké odkazy z písem, abych to podpořil a ospravedlňovat tím, že se vyjadřuji k „pochybnému chování oddaných, kteří jsou přijímáni jako lídři.”

(JAS Email, 31/10/11)

Nicméně, sám JAS zveřejnil “pochybné chování” Hamsadüty dase, který zaujímal místo lídra v ISKCONu:

“[...] my jsme dali licenci dalšímu vydavateli, který je vedený osobou, která je notoricky známá ohledně opíjení se, zbraně a ženy. [...] My jsme souhlasili s tím, aby tuto licenci získal pokleslý “guru” a převzal ji od BBT. [...] Což znamená, že jsme čelili vyhlídce toho, že osoba hrubě porušující dokonce i ty nejzákladnější principy dané Šrílou Prabhupádem [...] PS: Já

nemám zlou vůli ohledně Hamsadůty a omlouvám se, že jsem zmínil ty nepříjemné věci ohledně jeho minulosti.”

(JAS, “Otevřená odpověď pro Madhuha Prabhu”, 25/12/09, publikováno na internetu)

Znovu JAS aplikuje jeho nečestnou techniku “Použít a zahodit”. Použít tvrzení, že *BTP* odhaluje pochybné jednání GBC radou schválených guru kolegů JASwamiho je „ohavné pomlouvání“. Zahodit toto tvrzení, když JAS chce kritizovat někoho, koho vnímá jako svého oponenta.

Argumenty, které předkádá, jsou relevantní pouze tehdy, když jde o to umlčet ty, jenž prezentují nepohodlné pravdy o pozici Šríly Prabhupády, jako *dikša* gurma ISKCONu a neautorizované pozici těch, kteří tvrdí, že jsou jeho *dikša* guru nástupci. A skrze toto umlčování, udržovat pravdu o nich skrytou. Jedno pravidlo pro JAS a jiné pravidlo všechny ostatní—takže pouze JAS může rozhodovat o tom, které pravdy a o kom mohou a nesmí být zveřejňovány.

Skrývání stopy revizí

Budeme končit naše přezkoumávání JAS v této knize návratem k námětu, který k tomuto přezkoumávání původně vybídl. A to je tvrzení učiněné webovými stránkami, které byly vytvořeny, aby bránily „skutečně rozsáhlé revize“, které JAS udělal v *Bhagavagītě Taková jaká je* Šríly Prabhupády: toto tvrzení zní, že JAS nebyl neposlušen Šrílovi Prabhupádovi po jeho fyzickém odchodu. JAS tvrdil že:

“[...] v roce 2002 BBT ředitelé najali konzultanta, aby vytvořil detailní systém pro udržování historie editací každého jednotlivého BBT titulu v angličtině.[...] mělo by nám to říci, o každé verzi, kdo udělal co, kdy a proč, [...] a práce je dělána pod Bhaktivedanta Archivu. [...] Prostřednictvím tohoto systému BBT zamýšlí udržovat, tak hodně jak je to reálné „stopu revizí“, pro badatele, pracovníky BBT a další zájímající se čtenáře”.

(JAS, “Zodpovědné publikování”, 2005)

Zatím však, o deset let později, neexistuje žádná „stopa revizí“, která by byla soupisem ***každé jednotlivé udělané změny společně s důkazem pro každou změnu.***

JAS přiznal, že se dopustil omylu v jeho revizním projektu:

“Zde kritici našli skutečnou chybu. Text by měl říkat “nikoliv podoba Višnu.” První edice byla v pořádku, druhá je chybná. Nevím jak chyba vznikla.”

(JAS, Revize *Gīty* vysvětleny, www.bbtdedit.com)

Je možné, že JAS učinil také další „skutečné chyby“. Jediná možnost, jak to zjistit, by byla, pokud by poskytl detailní „stopu revizí“ ke všem změnám, které učinil, takže každá změna by mohla být zkontrolována a ověřena, zda je pravá. V nedávné emailové výměně byl JAS dotázán, aby poskytl tuto stopu revizí, která by zahrnovala každou změnu, kterou udělal, společně s autorizací pro každou jednotlivou změnu. V odpovědi JAS uvádí:

“To může být dobrý návrh, ale mě se jednoduše nechce věnovat tomu, abych se snažil uspokojit pochyby a argumenty každého.”

(JAS Email, 26/2/15)

Naneštěstí, toto pouze ukazuje další příklad postoje JAS o „skrývání pravdy“, který tato kapitola ukazuje.

Pokud by JAS zůstal stabilně poslušen Šrílovi Prabhupádovi i po jeho pozdějším fyzickém odchodu tak, jak to tvrdily webové stránky vytvořené za účelem toho obhajovat JASwamiho „skutečně rozsáhlé revize“, potom bychom mohli jednoduše důvěřovat práci JASwamiho, jelikož mu Šríla Prabhupád dříve důvěřoval jako editorovy svých knih. A tato důvěra by mohla pokračovat i po fyzickém odchodu Šríly Prabhupády. Nicméně tato kniha dokumentuje, že JAS nezůstal poslušen. Tudíž, JAS potřebuje ustanovit integritu jeho práce tím, že poskytne detailní historii stopy revizí, včetně důkazů pro každou jednotlivou změnu.

Závěr

JAS se snaží zatajit pravdu ohledně učení Šríly Prabhupády tím, že používá arogantní autokratický postoj, ve kterém trvá na tom, aby ostatní následovali pravidla, která on sám nenásleduje. Tento postoj také vedl jeho „skutečně rozsáhlou revizí“ *Bhagavadgíty taková jaká je*. V tomto případě on odmítl, dokonce i po více než třiceti letech, aby poskytl to, co je nejzákladnějším požadavkem, který měl být uspokojen již tehdy na začátku – záznam ***všeho*** co udělal, a ***evidenci důkazů*** proč to udělal.

ČÁST C: ZÁVĚR

JASwamiho neporozumění a misrepresentace učení Šríly Prabhupády—které začalo v roce 1978, přímo po fyzickém odchodu Šríly Prabhupády—pokračovalo až do dnešního dne. To je umožněno prostřednictvím vymýšlení, fantazírování, podvádění a snahami o utajování.

Závěr

V kapitole 10 (když mluví o ISKCONském *sanjásínovi* Gaura Govinda Swamim), JAS definuje “*sanjásína*” jako někoho, kdo je “odříkavou svatou osobou”. Jelikož JAS je také ISKSONským *sanjásínem*, on tím tedy tvrdí, že je také “svatou osobou”. A v kapitole 3, jsme viděli, jak tvrdí, že GBC radou schválený ISKCONský “*dikša*” guru, takový, jakým je on sám, by měl být uctíván jako ‘asistent *gópií* stejně tak dobrý jako Bůh’. Nicméně toto vysoké mínění, které má JAS sám o sobě, se nezakládá na faktech. Tato kniha zdokumentovala, prostřednictvím vlastních výroků a akcí JASwamiho, že:

- JAS nenásledoval Šrílu Prabhupádu a neporozuměl jeho učení přímo po jeho fyzickém odchodu.
- Toto nenásledování a neporozumění je stálým paternem jednání JAS a pokračuje až do dnešního dne.
- JAS má nedostatek osobní integrity, jak potvrzuje různými podvodnými technikami. Jako je “Použij a zahod”, vymýšlení si a lhaní.

Tudíž, tvrzení vytvořené webovými stránkami založenými za účelem toho, podpořit „skutečně rozsáhlé revize“ JASwamiho, které učinil v *Bhagavadgítě taková jaká je* Šríly Prabhupády—že se JAS nezpronevěřil Šrílovi Prabhupádovi a neodchýlil se filosoficky od učení Šríly Prabhupády—bylo prokázáno jako falešné. Proto, JAS již není ten *poslušný* JAS, který chápal učení Šríly Prabhupády a v kterého měl Šríla Prabhupád důvěru, jako zodpovědného editora svých knih, před svým fyzickým odchodem. Tudíž, zde jsou pochybnosti ohledně tvrzení JAS, že původní *Bhagavadgíta taková jaká je* Šríly Prabhupády, byla proložena tisíci chybami od začátku do konce a že ta každá jednotlivá změna, kterou udělal, byla nezbytná. On může pomoci zmírnit tyto pochyby tím, že zpřístupní, bez odkladu, plnou a detailní historii stopy těch jeho tisíců změn. Poté oddaní budou moci sami vidět, zda skutečně ***každá jednotlivá*** z jeho tisíců změn je podpořena prostřednictvím zdokumentované evidence. **Jelikož JAS trvá na tom, že jsou, on se nemusí ničeho bát, ani cokoliv skrývat.**

PŘÍLOHA

“Několik stížností na členy GBC”

Stížnosti zde zaznamenané jsou určeny k zamyšlení a posouzení. Snažil jsem se zařadit pouze ty body, týkající se všech nebo mnoha současných členů GBC, tedy nikoliv jednoho nebo dvou a nikoliv pouze těch, kteří již nejsou aktivní. Do jaké míry jsou tyto obžaloby pravdivé, hloubka toho co znamenají a nejlepší způsob, jak na ně odpovědět, nechávám na vaišnavech a samotném každém jednotlivém členu GBC, aby se ohledně toho zamyslel a rozhodl.

- Jayadvaita Swami, 5 března, 1987

1. V roce 1977, byl Šríla Prabhupád osamocen (“Byl jsem otráven”), chtěl, aby mnoho oddaných přišlo a bylo s ním ve Vrndávanu. Ale GBC falešně tlumočilo, že to co on chtěl bylo, aby přišli členové GBC a služebně nejstarší oddaní. GBC poté zaranžovalo vyslání jen několika lidí, aby se střídali a kázali ostatním oddaným, že „kvůli službě“ by měli zůstat doma. Oddaní zůstali doma a Šríla Prabhupád opustil tento svět.

2. V roce 1977, většina členů GBC opustila Šrílu Prabhupádu ve Vrndávanu. Oni přiletěli, když slyšeli, že nastává jeho odchod a odletěli, když zjistili, že neexistuje způsob, jak zjistit, jak dlouho on může ještě zůstat.

3. GBC ukázali hrubou nekompetenci a nedbalost ohledně výstavby samádhí Šríly Prabhupády.

4. GBC institucionalizovali, povzbuzovali a po mnoho let agresivně a zarytě obhajovali symboly, rituály, praktiky, učení a struktury rozvracející unikátní význam Jeho Božské Milosti A.Č. Bhaktivédanty swamiho Prabhupády, Zakladatele-Áčáry Mezinárodní společnosti pro vědomí Kršny.

5. Členové GBC, krom několika výjimek, zanedbali svůj závazek přijmout v rotaci, osobní službu Šrílovi Prabhupádovi v jeho samádhí ve Vrndávanu a chrámu Rádha-Damódary.

6. GBC selhalo v tom, adekvátně implementovat poslední vůli Jeho Božské Milosti Á.Č. Bhaktivédanty Swamiho Prabhupády, týkající se správcovství majetku.

7. GBC selhalo v tom, adekvátně udržovat a ochraňovat dobrou pověst a prestiž společnosti.

8. GBC selhalo v tom udržovat a ochraňovat duchovní standardy společnosti.

9. GBC dopustilo materiální a duchovní rozvrat ISKCONských projektů ve Vrndávanu a Bombeji.

10. GBC dopustilo duchovní rozvrat ISKCONského projektu ve Šridham Mayápuru.

11. Soupeřením o zonální primát a nepatřičnou kontrolou nad žáky a potenciálními žáky, pomohli členové GBC rozvrátit plány Šríly Prabhupády na Mezinárodní gurukulu ve Vrndávanu.

12. Vcelku členové GBC selhali v tom, udržet ve svých životech správný standard vaišnavského chování.

(“GBC by měli osobně dohlížet na striktní dodržování pravidel a regulací a měli by být praktickým příkladem pro ostatní. Potom bude vše v pořádku.”—Dopis Bali Mardanovi, 9. května, 1974)

13. Po odchodu Šríly Prabhupády, po mnoho let GBC systematicky překrucovalo učení a pokyny Šríly Prabhupády ohledně udržování žákovské posloupnosti.

14. GBC institucionalizovali, povzbuzovali a po mnoho let agresivně a zarytě obhajovali symboly, rituály, praktiky, učení a struktury určené pro vytvoření a udržování malé skupiny s elitním statusem, pro který nebyli nikdy oprávněni.

15. GBC tlačilo a nutilo žáky Jeho Božské Milosti A.Č.Bhaktivédanty swamiho Prabhupády, aby uctívali vybrané GBC členy na stejné úrovni jako samotného Šrílu Prabhupádu, ačkoliv to byli jejich duchovní bratři.

16. Členové GBC dovolili, selhali v tom zastavit, nebo zařídili, nebo vyžadovali hrubé rozkrádání prostředků a zdrojů pro své vlastní osobní sebezveličování.

17. Různí členové GBC nečestně nutili oddané k přijetí zasvěcení od osob, které se tito oddaní legitimně zdráhali přijmout a zbytečně agitovali nebo soupeřili o žáky, dokonce i proti vyjádřeným přáním místních lídrů. A toto stále pokračuje.

18. GBC zbytečně udržovali nekompetentní, pokleslé nebo deviantní osoby jako aktivní členy GBC rady, tajili, zapírali a misreprezentovali povahu jejich nekompetentnosti, poklesnutí a deviace.

19. GBC selhalo v tom, zajistit adekvátní útočiště pro zoufalé a ukřivděné

osoby, které žádali členy GBC o ochranu.

(“Pokud je osoba schopna se starat nebo dát ochranu starým rodičům, cudné manželce, dětem, duchovnímu mistru, bráhmanům a ostatním na ní závislým osobám, ale tato osoba to neudělá, tak je považována již za mrtvou, přestože údajně ještě dýchá.” —Kršna, Část 1, strana 354, nejnovější vydání.)

20. GBC a jeho členové dopustili, selhali v tom zastavit, bránili, povzbuzovali a schválně způsobovali špatně zacházení a perzekuci nevinných osob.

21. GBC, jak nepřímo nečistým jednáním, tak také přímo prostřednictvím konfrontace a síly vyhnali velké množství žáků Šríly Prabhupády od jejich služby, z jejich domovů a z ISKCONu.

(“Měl by jsi vždy zařizovat věci tak taktně, že lidé neodejdou pryč. Každá živá bytost je důležitá v Kršny si vědomé službě a my musíme přijmou veškerá opatření pro to, aby člověk neodešel pryč.” —Dopis Tamal Kršnovi, 18 říjen, 1969)

22. GBC ukázalo naivitu, nekompetenci, primitivnost, nepřístojnost a hrubý sobecký zájem v jednání s B.R. Šrídharem Maharajem.

23. GBC členové projeвили hrubou, nekontrolovatelnou nečistotu v jejich vzájemném chování.

24. GBC, nedbajíce na svá vlastní pravidla, neustále selhávají v tom, bezodkladně, plně a přesně zveřejňovat své každoroční rezoluce. V roce 1986 jejich výkonný výbor schválně stáhl vybrané rezoluce ze zveřejňovaného souhrnu a falešně tvrdili členům ISKCONu, že jsou k tomu z moci jejich postavení oprávněni. (V roce 1972 vedlo podobné jednání GBC k tomu, že to přimělo Šrílu Prabhupádu odebrat GBC řídicí autoritu.)

25. GBC, ve shodě se správci BBT a proti vyjádřené vůli ISKCONských chrámových prezidentů, schválně nedovolili zveřejnění dopisů Šríly Prabhupády, dokonce byť i jen v editované formě.

26. Různí členové GBC dovolili, povzbuzovali nebo se dožadovali použití fondů ISKCONu pro publikování knih, časopisů, zpravodajů, nahrávek, atd., které excesivně propagovali jejich vlastní slávu, pomlouvali ostatní vaišnavy, propagovali klamy a rušili mír ve společnosti.

27. Členové GBC systematicky zkreslovali—a dovolili a povzbuzovali ostatní aby zkreslovali—učení a pokyny Šríly Prabhupády o obchodu a sankirtanu.

28. Členové GBC zanedbali a zkreslili množství dalšího učení a pokynů Jeho Božské Milosti A. Č. Bhaktivédanty swamiho Prabhupády.

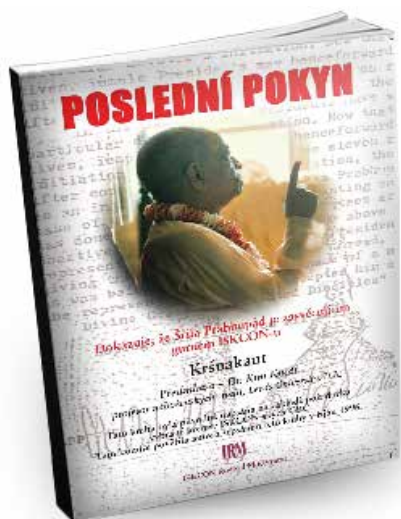
(“Takže pokud jsou jakékoliv defekty v naší společnosti, je to pouze symptom toho, že pokyny duchovního mistra jsou zanedbávány.”—dopis Karandharovi, 10 února, 1973)

29. GBC selhalo v tom, adekvátně odpovědět na neustávající žádosti o sebe-nápravu.

30. Čelíce výše uvedeným stížnostem, se GBC členové snažili vyhnout individuální zodpovědnosti za činy—nebo nečinnost—za které jsou zcela jistě zodpovědni.

31. GBC ztratilo důvěru většiny žáků Šríly Prabhupády.

32. Tím, že dovolili, obhajovali, účastnili se, pokračovali a bránili tyto a další formy kontaminace a úpadku, členové GBC uvrhli tuto nejvyšší řídicí autoritu celé Mezinárodní společnosti pro vědomí Kršny do stavu nevážnosti a zněčištění.

TO JE TA KNIHA, PŘED KTEROU GURUOVÉ **UTÍKAJÍ!**

“Tento *Poslední pokyn* od Kṛṣṇakanta Desai, se stal zřejmě nejvlivnější publikací ve vaišnavském světě po roce 1977.”

- JS Bhakti Vikāśa Swami,
ISKCONský guru

**S předmluvou od profesora Kim Knotta,
Vedoucího katedry religionistiky, Universita Leeds, UK**

POZNEJ PRAVDU!

Pro obdržení své kopie **ZDARMA**, nám prosím:

napiš na: **irm@iskconirm.com**

nebo piš na adresu na začátku knihy.